

SOBAT

14e jaargang nr. 2 - oktober 1999

nummer 67

VOMI

VERENIGING
OUD MILITAIREN
INDIËGANGERS

Om aan de veelvuldige vraag naar foto-prentbriefkaarten van het

Nationaal Indië-monument 1945-1962

in Roermond te kunnen voldoen heeft de stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 nu sets met vier verschillende prentbriefkaarten laten maken.

De kosten per set van vier foto's bedragen f 5,- eventueel bij toezending per post vermeerderd met f 1,60 aan porto. De prentbriefkaarten kunnen worden besteld bij het secretariaat van de stichting: Mauritslaan 1, 6074 AS Melick (tel. 0475-532094).

groepsreizen naar Indonesië voor de
Indië- en Nieuw Guinea-veteraan

WEST, MIDDEN EN OOST-JAVA.

In 2000, vertrek maart en november. Richtprijs p.p. in 2-plk. f3700.

OOST-JAVA. (Sumbawa met Kernbang Kuning, Tuban, Glondong, Cepu, Madiun, Kediri, Malang, Purbolingo, Bondowoso, Kalibara, Trestas). In 2000, vertrek in maart en november. Richtprijs p.p. in 2-plk. f3600.

SUMATRA. In 2000, vertrek in maart en november. Richtprijs p.p. in 2-plk. f3750.

IRIAN JAYA. nwg1 (Jakarta, Jayapura, Biak, Sorong, Fale Fale, Kaimana, Bali) In 2000, vertrek in maart. Richtprijs p.p. in 2-plk. f6540.

nwg2 (Jakarta, Biak, Merauke, Sorong, Bali).

Vertrek in september. Richtprijs p.p. in 2-plk. f5900.

nwg3 (Jakarta, Biak, Sorong, Manokwari, Bali).

In 2000 vertrek in oktober. Richtprijs p.p. in 2-plk. f6400.

Vier dashmensen wordt omg. 4 weken voor vertrek een harmonische bijeenkomst georganiseerd. Tijdens kantooruren een maandag tot en met vrijdag van 9-17 uur kunt u bij Alex Huisman, Richard van der Bol of bij Ans Finggikog-jongkind aan informatievragen opteregen.

Reist u liever niet in groepverband maar wel verzorgd? Vraag dan naar onze brochure Indonesië "Van Sabang tot Merauke". De groepsreizen kunnen ook op individuele basis worden uitgevoerd. Heeft u alleen een vlieghiljet nodig, dan kunt u daarvoor ook bij ons terecht.

Baden Powellweg 130, 1069 LK Amsterdam, Postbus 96021, 1006 EA Amsterdam.

Tel. 020-619 93 77 / 619 93 96 Fax: 020-610 16 11

open ma. 1/m vrij. 9-17 • Za. 9-12. Zaterdag telefonisch niet bereikbaar. email: postbus@auroratravel.nl

zie www.auroratravel.nl
en www.rvoit.nl

SOBAT

Officieel orgaan van de
Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

Rand van Advies

voorzitter: M.M. Bakker, res.luitenant-
kolonel der artillerie b.d.
leden: H. Boschma, oud burgemeester,
B. Bouman, brig.generaal der
artillerie b.d.
H.F. Coopmans, brig.gen. der
Jagers,
Jhr. J.H. de Jonge,
kol. der cavalerie
Chef Staf 1 Divisie "7 December",
W. Epke RMWO brig.gen. der
infanterie b.d.
S.A. Lopez † RMWO, in leven
kol. der infanterie b.d.
J.A. Leenders,
Th.H.A. Rump, lt.kol. der inton-
dance Staf Inspec.Gen. der
Krijgsmacht.

Algemeen Bestuur

voorzitter: J. Dijkema
2e voorzitter: drs. T. Lents
secretaris: G. Deisenman, Brongrass 68,
3068 PB Rotterdam, tel. 010-2603486
fax 010-2603553

penningmeester:

J.A. Broeder, Moeraslanden 8
8332 KW Steenwijk.
Tel.: 0521-515460
postbanknummer 42.39.398
banknummer 45.85.91.300 t.n.v.
Vereniging Oud Militairen
Indiëgangers
Rotterdam

alg. adjunct:
leden: C.L.W. van Haalen
N. den Hollander †
Victor C. Bridé

Sociale Commissie

voorzitter: V.C. Bridé,
Van Nijenroodstraat 117,
2587 RL Den Haag, tel. 070-3280532

Redactiecommissie

inredacteur: L.C. Zegers, Zonstraat 118, 8483
AE Keekraade, tel./fax 045-3454013
leden: R. Grit, Balloo 80, 9428 TD Balloo,
tel./fax 0592-241361
J. Zwaan, Lijstje 45, 1034 KN
Amsterdam, tel. 020-6319151

Boeken ter recensie zenden aan:

J. Zwaan,
Lijstje 45,
1034 KN Amsterdam

Correspondentie

- opgave nieuwe leden, adreswijzigingen,
bericht van overlijden o.a. richten aan de
secretaris van de vereniging waartoe men
behoort - zie secretariatsadressen onder
"VERENIGINGSNIEUWS".
- zaken VOMI-Nederland betreffend richten aan
de secretaris van het algemeen bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezon-
den artikelen in te korten en/of veranderingen
aan te brengen of, zonder opgave van reden,
niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld wor-
den voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet
noodzakelijk de steun van het algemeen
bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met
kruisvermelding.

Deur: Koninklijke De Swart

DOELSTELLINGEN

De vereniging heeft ten doel:

het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van Oud Militairen
Indiëgangers, die bij de Nederlandse Krijgsmacht in voormalig Nederlands Oost-Indië,
respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea hebben gediend;

het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen die als direct gevolg
van militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of tengevolge daarvan invalide werden;

het herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen in voormalig
Nederlands Oost-Indië respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea en/of aangrenzende zee-
gebieden, alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap,
slakte of ongevallen in of in en door militaire dienst zijn overleden.

De vereniging tracht het gestelde doel te verwezenlijken los van elke partij-politieke richting,
levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking, onder voorbehoud van zelfstandigheid, met
verenigingen die zich op overeenkomstig terrein als de V.O.M.I. bewegen en aanverwante
doelstellingen nastreven.

(artikel 2 van de statuten)

Het lidmaatschap staat open voor een ieder die in het voormalig Nederlands Oost-
Indië/Indonesië en Nieuw Guinea in militaire dienst is geweest en voor weduwen van
militairen die hiertoe hebben voldaan.

SOCIALE COMMISSIE

Voorzitter
Victor C. Bridé
Van Nijenroodstraat 117
2587 RL Den Haag
tel. 07 073 28 05 32

Vice-voorzitter
vacant

**Secretaris-
Notulist**
Vacant

stichting
veteranen-
platform

omgevolgen bij

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Groningen
vacant

Drenthe
waarnemend
Kluis H. Luning
Spiezenstraat 110
9742 LW Groningen
tel. 050 - 577 00 52

Overijssel
Jan Timmer
Valeriusstraat 87
7604 CP Almelo
tel. 05 46 81 94 36

Zuid-Holland Zuid
Gerard J. Ritscher
Roviusstraat 25
3014 AP Dordrecht
tel. 078 76 13 25 72

Noord-Brabant Oost
Anton P. Penninge
Theobaldstraat 101
5044 SM Oss
tel. 04 12 62 35 15

Friesland
Hans N. Eken
Garben Tjamastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 05 14 52 21 07

**Bivierenland/
Oost Gelderland**
Elken E. Dorstis
Weerdjesstraat 37-3
6811 JE Arnhem
tel. 085 - 443 30 77

Utrecht't Gooi
Eppo R. Schwaertman
Lutherhof 37
1216 KR Hilversum
tel. 03 5 6 21 78 03

Zuid-Holland Noord
Wim L. Hofman
Neppebrade 146
2544 XZ 'a-Groenvehage
tel. 070 73 67 28 52

Noord-Brabant-West
Vacant

Veluwe
Dick F.J. Stijl
Theobaldsloot 54
7091 LB Twello
tel. 05 71-27 24 45

Flevoland
Frits H.A.M. Franzen
Oevergriensd 13
1356 EA Almere
tel. 03 6 5 31 86 72

Noord-Holland
Hans J. Hartman
Egolanterloot 28
2015 KJ Haarlem
tel. 02 3 5 24 00 10

Zeeland
Tom Kooger
M. Coeborngracht 44
4381 BT Vlissingen
tel. 01 18 46 30 05

Limburg
Hans J.A. Dols
Heerlensweg 49
6132 CL Sittard
tel. 04 6 4 52 13 16

Canada & USA
Gerard Ledderhof
149 Sandwell Drive
Oakville, Ont. Canada,
L6L 4P1
tel. 001 905 827 3218
fax 001 905 827 0328

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder
Lies van Eljk
Pieris Posthuis 14
1222 LJ Hilversum
tel./fax 035 685 30 73

Assistent beheerder
Tijlbe J. Gansma
A. van Heusdenstr. 10
3481 VJ Tur Aar
tel./fax 0172 60 24 32

Propagandisto
Joyce P. Stramswood-van Vark
Binnendijk 00
6715 DP Ede
tel. 0318 53 81 40

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten
uit de Giroloterij en de Bankloterij.

Uw deelname aan de Giro-, o.g. bankloterij wordt daarom van harte aanbevolen.

Vereniging Oud Militairen Indiëgangers

- ingeschreven in de registers van de Kamer van Koophandel te Arnhem onder letter en nummer V 123191 -

Jaarcontributie minimaal f 30,00
inclusief 6x per jaar "Sobat"

nummer 67 - 14e jaargang nr. 2
oktober 1999

Bij de Voorplaat

De foto op de voorplaat behoeft bij de meeste onzer sobats, oud-Indiëgangers, naar alle waarschijnlijkheid geen verdere uitleg. Voor hen is het volkomen duidelijk waar en wanneer deze foto gemaakt is. Want wie van ons is nog nooit op deze plek in het stadspark Hattem in Roermond geweest en heeft daar niet jaarlijks massaal op 7 september of in zijn eentje of met meerdere sobats op een andere dag zijn vroegere dienstmakker(s) die in het voormalig Nederlands Oost-Indië achtergebleven zijn en nu op een van de erevelden in het huidige Indonesië begraven liggen, in stilte herdacht. En de sobats die, om welke reden(en) dan ook nog nooit in dit park, het park met 'ons' eigen Nationaal Indiëmonument 1945-1962 zijn geweest, hebben zeer zeker reeds een of meerdere foto's daarvan onder ogen gekregen, misschien zelfs eenzelide of nauwelijks afwijkende foto als die nu op de omslag van deze 'Sobat' is afgedrukt.

De omslagfoto is gemaakt op 7 september 1999, dus op de laatste gehouden herdenkingsdag. We zien er op een sokkel het borstbeeld van onze legercommandant van destijds, wijlen generaal S.H. Spoor, met achter zich een deel van de zuilen met de namen van de achtergeblevenen en op de voorgrond enkele van de ruim honderd kransen die door diverse instanties en legeronderdelen op die dag, de dag van de twaalfde herdenking en tevens de dag met de grootste opkomst ooit, gelegd werden. Elders in deze 'Sobat' is, zoals dat reeds enkele jaren het geval is, de toespraak van de minister van

Defensie, mr F.H.G. de Grave, en de declamatie van de heer P.Huyskens, in zijn geheel opgenomen. Roermond, dat prachtige park met 'ons' Nationaal Indiëmonument 1945-

1962 is voor ons, oud-Indiëgangers, als een pelgrimsoord en altijd de moeite waard om te bezoeken.

elzet

Sluitingsdata inzenden kopij:

Nr. 68	25-10-1999	decembernummer
Nr. 69	27-12-1999	februarinummer 2000
Nr. 70	28-02-2000	aprilnummer

Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór **25 oktober a.s.**
S.v.p., zo mogelijk, eenzijdig getypt insturen met anderhalve of twee regels afstand.

Herontdekte veteranen

Op het scherp van de snede –
door prof. dr. B. Smalhout

(art. Telegraaf sept. '99)

Op 7 september jl. vond in Roermond de jaarlijkse nationale herdenking plaats van de militairen, die tussen 1945 en 1962 in het voormalig Nederlands Oost-Indië en op Nieuw-Guinea in dienst van het vaderland om het leven zijn gekomen. Dat waren er 6.178. Hun stoffelijke overschotten liggen op de erevelden in Indonesië, maar hun namen zijn in lange rijen vereeuwigd op de roestvrijetalen zuilen van het Nationaal Indiëmonument in het stadspark van Roermond.

Ons land heeft nooit veel opgehad met soldaten en veteranen. Nederlandse militairen waren slechts populair in de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog. Toen werd ons leger en het militaire uniform nog geassocieerd met de strijd voor onze vrijheid. In die jaren liepen veel dienstplichtige soldaten zelfs in hun vrije tijd nog in hun uniform rond, omdat ze daarmee in het uitgangsveld succes konden oogsten. Het was in die tijd dat de Nederlandse overheid dienstplichtige soldaten stuurde naar Nederlands Oost-Indië. Eerst om dat eilandrijk te bevrijden van de Japanse bezetter en later om de orde te herstellen. Want na de capitulatie van Japan riep Soekarno de Republiek Indonesië uit. Die verklaarde zich onafhankelijk van Nederland, dat toen nog het 'moederland' werd genoemd. Ongedisciplineerde Indonesische vrijheidsstrijders, de zogenaamde 'pemoeda's', begonnen Nederlandse burgers te terroriseren en soms te vermoorden. Die burgers waren net uit Japanse kampen bevrijd. Die vreselijke tijd wordt de 'Bersiap'-periode genoemd.

Verkeerd

De Nederlandse regering zond ongeveer 150.000 dienstplichtigen naar wat toen gemakshalve 'ons Indië' werd genoemd. Hun opperbevelhebber was de befaamde generaal

Spoor. Er waren ook ongeveer 23.000 oorlogsvrijwilligers. Zoals we thans weten, werden allen het slachtoffer van internationale politieke machinaties en van een miserabel vaderlands beleid. Onze soldaten vochten veelal een verkeerde oorlog tegen de verkeerde mensen op een verkeerde plaats in een verkeerde tijd. Het vaderland deed tenslotte afstand van het immense eilandrijk in 1949 en van Nieuw-Guinea in 1962. Toen pas vertrok de laatste Nederlandse soldaat uit onze laatste tropische kolonie. Wij waren er ruim 300 jaar geweest.

In de jaren zestig was ook in Nederland het maatschappelijk klimaat geheel veranderd. Men was anti-militaristisch geworden en een sterke linkse stroming zorgde ervoor dat wij ons eigenlijk moesten schamen voor het feit dat we 'kolonialen' waren geweest. We zouden de Indonesische bevolking hebben uitgebuit en onderdrukt. Ook zouden wij tijdens militaire acties allerlei misdaden hebben begaan. Voor de teruggekeerde veteranen had men geen goed woord over en ieder begrip voor hun problemen onthakten ene malen. Uniformen waren taboe. De krijgsmacht werd onzichtbaar, omdat buiten de kazernes vrijwel alle militairen in burger gingen lopen. De overheid heeft onze veteranen en onze oud-Indische mensen in het recente verleden dan ook ernstig veronachtzaamd. Daarbij werd geheel voorbij gegaan aan het feit dat al die veteranen uiteindelijk door dezelfde overheid naar Oost-Indië waren gestuurd.

Daar hebben zij, onder vaak zeer moeilijke omstandigheden, hun plicht gedaan. Voor Koningin en Vaderland haette dat toen. Maar het was een burger, Hans Cremers genaamd, die nooit in dienst was geweest en die evenmin een voet in Nederlands Oost-Indië had gezet, die in 1964 op het idee kwam een monument op te richten voor de soldaten die daar waren gesneuveld. De afgelopen week vond de twaalfde herdenking plaats. Het was opvallend dat daar voor het eerst door de media op gereageerd werd. Evenals het opval-

lend was dat op 15 augustus jl. de overheid voor het eerst toestond het Aziatische einde van de Tweede Wereldoorlog officieel te herdenken. Kennelijk mag het dus weer en raken we eindelijk van onze roze-rode wég-met-ons-complex af.

Bij het blazen van de 'Last Post' stonden meer dan 22.000 veteranen in het Roermondse stadspark in de houding. En tussen hen nog duizenden burgers die allen toekeken hoe er bijna 150 kransen werden gelegd in een met militaire precisie georganiseerde herdenking. Het fanfarekorps van de Koninklijke Landmacht speelde ontroerende koralen. Zelden zag men zoveel geïnformeerde hooggeplaatste officieren van alle krijgsmacht-onderdelen. Zelfs de bisschop van Roermond kwam zijn respect betuigen en de Koninklijke Luchtmacht eerde de gevallen met een donderende 'fly-over' van een vijftal straaljagers. De minister van Defensie Frank de Grave beloofde in het openbaar voortaan ruime aandacht aan de veteranen te zullen schenken. Want, zo zei hij, de soldaten van vandaag zijn de veteranen van morgen. En daarmee doelde hij op de Dutchbatters en de KFOR-militairen, die thans voor vredesmissies worden ingezet.

Poncke Princen

Een dag later meldden de dagbladen dat Poncke Princen zijn laatste dagen in Nederland wil slijten. Hij was de Nederlandse militair, die tijdens de politionele acties in Indonesië deerteerde en overleefde naar de rebellen. Met hen vocht hij tegen zijn eigen landgenoten en dienstmakkers. Hij is nu 74 jaar en woont al meer dan 50 jaar in Indonesië. Tijdens zijn voorgenomen bezoek aan Nederland wil hij ook een bezoek brengen aan het Roermondse monument. Vrij zeker staan daar op de stalen zuilen ook de namen van zijn vroegere 'sobats' (kameraden) die door zijn hand zijn gesneuveld. Onze taal kent geen woord voor zulk een alles overtreffende onbeschamtheid. Dat woord bestaat slechts in het jiddisch. Het luidt: 'Gotspe'.

Roermond, 7 september 1999

Toespraak van de minister van Defensie, mr. F.H.G. de Grave, ter gelegenheid van de jaarlijkse herdenking van de militairen van het Koninkrijk der Nederlanden die tussen 1945 en 1962 in de toenmalige overzeese rijkdelen Nederlands Oost-Indië en Nieuw-Guinea hun leven hebben gegeven.

Dames en Heren,

De jaarlijkse terugkeer naar deze plaats is voor velen van u een belangrijke gebeurtenis. Voor mij is het de eerste keer dat ik bij deze Nationale herdenking aanwezig ben. Ik kan u verzekeren dat deze plaats, en de ceremonie tot nu toe, grote indruk op mij maken. Zij bevestigen voor mij het belang van deze plaats voor de veteranen zelf, voor de nabestaanden en voor de anderszins verbonden met allen die ingezet werden in onze voormalige overzeese gebieden. Een plaats om te herdenken en gedenken.

Herdenken – dat is de belangrijkste functie van dit monument, van deze dag. Wij herdenken de slachtoffers die vielen tijdens het uitoefenen van de taak die hun door het Koninkrijk was toevertrouwd. Deze vaak nog jonge mensen hebben hun leven gegeven. Alles wat de samenleving daar tegenover zou willen stellen schiet tekort. Dat ben ik mij bewust. Maar ik ben blij dat dit monument er ten langen leste gekomen is, opdat de krijgsmacht en de gehele maatschappij blijvend de namen van de slachtoffers die hier in de zuilen en eretafels vereeuwigd zijn in gedachten kunnen houden. En met hen al die anderen; zij die wél terugkeerden of zij die de uitzending van een partner of een familielid meemaakten. Allen zijn hierdoor sterk veranderd. Ik weet dat velen van u geschonden uit deze periode in onze geschiedenis gekomen zijn, hetzij lijfelijk, hetzij psychisch. Deze dag is voor u allen. Herdenken, maar ook gedenken. Ik

gebruik dit woord met opzet. 'Gedenken' is een begrip dat naar mijn oordeel omvattender is dan 'herdenken'. Het bevat een bezinnings-element, het biedt ruimte voor een bredere interpretatie. Uw aanwezigheid en het weerzien van kameraden en vrienden roepen bij u allen ongetwijfeld vele gedachten en emoties op. Naast de herinneringen gaan de gedachten uit naar de – gebleken – noodzaak van een doordacht veteranenbeleid. Een beleid dat er op gericht moet zijn nooit meer de fouten te maken waardoor uw generatie veteranen zich zolang machteloos en verlaten gevoeld heeft. Mede dank zij uw generatie weten we nu beter. De maatschappij verandert – ook u bent veranderd in al die jaren – en ik stel vast dat er in onze samenleving meer begrip ontstaan is voor hen die ooit uitgezonden werden. Dat is een goede zaak.

Over twee weken legt staatssecretaris Van Hoof de eerste steen voor het Veteraneninstituut.

Dit is weer een stap vooruit naar een coherent veteranenbeleid. Met de komst van dit Instituut zal er in Doorn een centrale plek zijn waar de belangorganisaties, de zorg- en dienstverleners, samen met het ministerie van Defensie, een werkplek en een aanspreekpunt voor de veteranen hebben. De expertise op veteranengebied zal hier verzameld worden. Dat is een reden waarom het Instituut juist voor u gemakkelijk toegankelijk gemaakt wordt. Ik ben er van overtuigd dat dit de communicatie en de samenwerking tussen de belanghebbenden zal verbeteren. Uiteindelijk is het doel voor allen hetzelfde: erkenning en waardering van veteranen, naast optimalisering van de zorg voor en dienstverlening aan uw groep.

Dames en heren,

Uw generatie legden de fundamenten voor het veteranenbeleid, en daar ben ik u dankbaar voor. U weet dat, met de veranderende rol van de krijgsmacht en de groei van het aantal uitzendingen, het aantal jonge veteranen explosief zal toenemen. Zo zijn er op dit ogenblik dat

ik hier tot u spreek een klein 3.300 Nederlandse soldaten uitgezonden naar allerlei crisisgebieden. Net als u destijds zijn zij op professionele wijze betrokken bij de uitvoering van ons veiligheidsbeleid. Hun inspanningen en ervaringen komen ten dele overeen met die van u. De soldaten van nu zijn de veteranen van morgen.

Het is van groot belang dat de jonge veteranen worden betrokken bij de 'veteranenzak'. Ik denk ook dat de jonge veteranen van u kunnen leren. Van het leggen van contacten tussen veteranen van verschillende generaties ben ik dan ook een groot voorstander. Een voorbeeld zijn de gesprekken, vorig jaar, tussen Indiëveteranen en 'Dutchbatters' die gelegerd waren in Srebrenica. De oudere veteranen konden hier veel bijdragen aan de beantwoording van vragen die leven bij de jongere. Ik roep u op aandacht te blijven schenken aan de jonge veteranen. Probeer via uw organisaties contact met hen te leggen.

Deze gedenkplaats moet haar functie in de samenleving blijven behouden. Wellicht kunnen de jonge veteranen een rol spelen in het voorkomen dat de aandacht van deze waardevolle plek in de toekomst verslapt. Zou het niet mooi zijn wanneer de tienduizenden jonge veteranen die gediend hebben in Libanon, Cambodja, de Sinai, Haiti, Bosnië en Kosovo zich hier thuis zouden voelen en deze plek zouden kunnen ervaren als een bezinning en herinnering? Ik zou het dan ook een goede zaak vinden als ook voor alle jonge veteranen Roermond een gedenkplaats wordt.

Dames en heren,

Deze plaats, op deze dag, is een plaats om te gedenken. Uw aanwezigheid hier toont onomstotelijk aan dat de herinnering aan hen die vielen nog steeds levend is. Weest u ervan overtuigd dat ik het als mijn taak ervaar u te helpen die herinnering levend te houden.

Ik dank u.

Declamatie door dhr. P. Huyskens te Roermond op 7 september 1999

Een requiem voor allen

*Het is bemoedigend, ieder jaar weer,
om jullie massaal en nu bij deze twaalfde keer
massaal als nooit tevoren,
bijeën te zien rond dit monument.
Ik groet jullie allen zeer.*

*Jij, die als dienstplichtige
geen zin had in de Oost,
maar toch moest gaan
omdat het parlement, in meerderheid,
dat wilde en jou met 150.000 lotgenoten,
in ogen van nu een groteske operatie,
naar de andere kant van de wereld tilde.*

*De OVW-er was je voorgegaan,
met 22.000 man, vrijwilligers,
die opgedoken uit de illegaliteit
en uit bevrijde delen van het land,
met een gemotiveerde vastberadenheid
ten strijde wilden tegen tirannie
van nazi's, Jappen en pemoeda's.
Zij gaven, niet als 'Killers' op wraak belust,
maar als gedreven idealisten,
die zich voor het bedreigde koninkrijk
persoonlijk verantwoordelijk wisten,
het eerst gehoor aan de noodroep
van koningin en vaderland,
om ook in Indië orde en vrede te herstellen
toen daar de nog altijd onderschatte Berstap
vergelijkbaar met wat nu op oostelijk Timor gaande is,
als een moorddadige chaos
began aan te zwellen,
en hoe lang heeft het niet geduurd,
voordat zij, op geallieerd bevel
in Malakka geconsigneerd,
op Java in actie konden komen
om al het ongecontroleerd geweld
die losgebroken razernij,
met groot gevaar voor eigen leven
manmoedig en heldhaftig in te tomen?*

*Ik heb jullie nooit met naam en toenaam
hier genoemd; OVW-ers wier initialen
staan voor orde en vrede
en voor een waaiër van ook trieste verhalen
die je kleinkinderen niet kunnen vatten.
Maar nu jullie hier weer staan aangetreden:
Wees welkom, jullie Friezen van 1-9-RI;
jullie Drenten van 1-1-RI;
jullie Zeeuwen van 2-14-RI;
jullie 'Hoantjes' van het Veluwebataljon 1-8-RI;
jullie Limburgers van 2-13-RI,*

*die ik, als knaap van 14 jaar,
hier, langs deze weg die loopt
langs dit herdenkingspark, zag opgesteld
toen zij zich voor de strijd
tegen Hitler hadden aangemeld.
Ooit gedacht, vrijwilliger-veteraan
dat je hier, zoals vandaag opnieuw
zoveel jaren massaal ter herdenking zou staan
van de duizenden, die niet mochten repatriëren
en wier namen deze zullen met pieteit citeren?*

*Hier sta je, veteraan, nu voor de twaalfde keer
om vele malen duizendkoppig een te zijn
met hen, die jij destijds in de Oost
van het vergeefs en verloren slagveld
voorgoed neer het ereveld hebt zien gaan.
En komen zij in dit sobere klokgeul
jou nu niet voor de geest,
zoals zij jong en sterk,
den vaderland getrouwe,
zijn geweest.
Want is het niet zo
dat zij in jouw herinnering zijn jong gebleven,
dat hun gezichten zijn, zoals ze waren,
graaf van jeugd en goedgekeurde kracht
zonder de sporen van vorderende levensjaren?
Houd hen zo voor jouw wellicht bebrilde ogen,*

Herdenking Roermond

En doe dat, veteraan, nu jij
op weg naar het millennium,
met de sleet van driekwart eeuw op lijf en leden
hier hoofs en ook een beetje stram
staat aangetreden.

Jouw doden mochten, jeugdig als ze waren,
er toch op rekenen dat zij, net als jij
het tweede millennium mochten beleven
en dat niet een onverhoeds sneuvelen
in hun tropische sterren stond geschreven?
Zij zouden, zoals velen hier verzameld,
nu in de zeventig of ietsje ouder zijn geweest,
wellicht gelukkig in de herfst van hun leven.
Zij hadden de vaders kunnen worden
van meer kinderen dan deze eeuw geboren zijn,
de grootvaders van kleinkinderen ook,
die hun volwassenheid zouden bereiken in het domein
van een fascinerende 21ste eeuw.
Zij zouden hun genoeg hebben gehad
en waarschijnlijk ook hun ongenoegen aan wat
zich aan revoltes en vernieuwingen heeft voorgedaan
sinds Indië zich van Nederland ontdoed.
Want hoe is het gegaan
in de tweede helft van deze haast vervlogen eeuw
met de daverende sloop van het ouderwetse,
met dat vernieuwende, meeslepende denken,
de beeldenstorm tegen taboes en dogma's,
niet allemaal Gods geschenken
die in gigantisch, herscheppend geroas
door de laatste decennia trokken?

Hoe zouden zij het hebben ervaren,
aan wier jeugd in Indië, op Nieuw-Guinea,
een einde kwam en wier tropenjaren
(soms slechts weken en zelfs dagen)
zijn vereeuwigd op het ereveld?
Hun namen worden in dit park, al twaalf jaar,
op deze zuilen en plaquettes,
met weemoed, deemoed en respect gespeld.
En doet het ons geen pijn,
telkens weer, dat zij niet levend en wal,
in dit park kunnen zijn,
op dit platform bij uitstek der veteranen?

Het is hun, schrale troost, bespaard gebleven
dat zij die lange weg niet hoefden te gaan,
voordat de veteraan, horkend en met respect erkend,
waardig en trots op zijn platform kon staan.

Verheugend zijn thans de signalen
dat dit park als sarcofaag ook dienen moet
ter nagedachtenis van alle veteranen,
dus ook van hen, die in grote getale
bij vredesmissies wereldwijd zijn ingezet.
De Dutchbatters, de jong veteranen,
wier aantal jaarlijks met duizenden stijgt,
laat hen hier met hun doden welkom zijn,
opdat dit oord, met reeds zovele namen
een allen omvattend Requiem krijgt:
het Requiem voor Jan Soldaat,
die na gedane plicht en opdracht

als afgedankte anonus zo vaak
de totale vergetelheid in gaat.
De blauwhelmen hebben toch ook,
net als jullie Indië-veteranen,
stank voor dank moeten incasseren.
En hebben zij, net als jullie, niet te lijden gehad
van dat wrede spel van generaliseren,
alsof soms incidenteel wangedrag
de hele troep moet worden aangewreven.

Wie vaderland en vrede, waar ook, dienden
behoren niet achteloos te worden afgeschreven.
Gun dan die jonge sobats, want dat zijn ze toch,
dat ook de blauwe helm hier straks wordt hoog geacht
als symbool van de offers, die Nederland ook
voor de Verenigde Naties heeft gebracht.

Door jullie massale aanwezigheid, ieder jaar weer,
is in dit park, met dat ingegraveerde petitionnement
van duizenden namen, het respect ontsprongen
dat de veteraan verdient als dienaar van zijn land.
Jullie hebben zo die erkenning zelf afgedwongen,
om haar door te geven aan wie na jullie komen,
als vredebewakers in VN-verband.
Heb dank daarvoor: Dat dit monument
als een allen omvattend Requiem staat
voor de zo gauw vergeten, gedode soldaat.

Pierre Huyskens

Herdenking Roermond

Onthulling gedenkteken Vlissingen

Op donderdag 24 juni 1999 is in de gemeente Vlissingen een gedenkteken onthuld ter nagedachtenis aan de in het v.m. Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea in de periode 1945-1950/1962 omgekomen militairen afkomstig uit Vlissingen en de aangeeloten kernen Oost-Souburg en Ritthem.

Het gedenkteken bestaat uit een bronzen plaat met de namen en tekst aangebracht op een zware granieten plaat op sokkel en is geplaatst op de Noorderbegraafplaats in de directe nabijheid van het algemeen Oorlogsmonument.

Namens de nabestaanden betuigen wij onze welgemeende dank aan het gemeentebestuur en inzonderheid aan de grote medewerking van de heren A. Meerman, gemeente-archivaris, P. v/d Pool, Chief Sector Beheer en P. Stok, Stafbureau Communicatie.

De onthulling werd verricht door de Burgemeester van Vlissingen, Mevr. A. van Dok-van Weel en de voorzitter van V.O.M.I. Zeeland, dhr. F.J.F. Smoorenburg. Voor de plechtigheid sprak de Burgemeester haar grote waardering

uit aan de V.O.M.I. Afdeling Zeeland voor het initiatief en het vele werk wat deze hebben geleverd en nog leveren om te komen tot het realiseren van gedenktekens in de provincie Zeeland.

Het is een voortreffelijk streven om, uiteindelijk na zeer vele jaren, toch nog de namen van de gesneuvelden voor altijd in herinnering te houden. De vereniging tracht ook mede hierdoor de negatieve beeldvorming die over de genoemde periode bestond duidelijk te nuanceren.

Uit gesprekken met Oud-Indië-gangers is mij gebleken dat deze onder vaak moeilijke en zware omstandigheden hun taken hebben moeten uitvoeren. Zij verdienen het die waardering te krijgen waarop zij op grond van hun inzet volledig recht hebben. Het oprichten van gedenktekens kan hieraan zeker bijdragen. Zeer gaarne heb ik mij bereid verklaard om de onthulling tezamen met dhr. Smoorenburg te mogen uitvoeren aldus de Burgemeester. Vervolgens richt Smoorenburg zich tot de aanwezigen en stelt dat het eigenlijk als vanselfsprekend had moeten zijn dat de Nederlandse regering in

het verleden voor de gedenktekens zou hebben gezorgd.

Niet dus!

Hij gaat wat dieper in op de Indiëperiode en eindigt met de constatering dat er eindelijk wat meer erkenning is gekomen dank zij de voortdurende inzet van de veteranenorganisaties, met name de V.O.M.I.

De gemeente Vlissingen is nu toegevoegd aan de plaatsen waar al een gedenkteken is gerealiseerd en hopelijk volgen spoedig de nog resterende.

Voorts spreekt dhr. T. Jorna uit Roermond, secretaris reüniecomité 2-13 R.I. en jaarlijks ceremoniemeester bij de herdenking in Roermond, namens het onderdeel waarvan ook een gesneuvelde uit dit onderdeel op de gedenkplaat voorkomt. Jorna zegt het een schitterend initiatief te vinden van V.O.M.I. Zeeland tot het verwezenlijken van een herdenkingsplaquette in Vlissingen. Het waren waarachtig niet de slechtste zonen uit ons volk die zich na de bevrijding van ons land in 1945 en daarna zich bereid toonden om naar Indië te gaan en

daar de orde en rust te herstellen na de Japanse bezetting. Bij de daarmee gepaard gaande gevechtshandelingen zijn zeer velen omgekomen en liggen in Indië begraven. De meeste nabestaanden hebben nooit de gelegenheid gehad om hun dierbaren plaatselijk te eren. Dat is nu wel mogelijk middels de nu gerealiseerde gedenkplaat. Hij gaat verder nog wat uitvoeriger in op de omstandigheden waarin zijn onderdeel kwam te verkeren alsmede de jaren na terugkeer met de bijbehorende oorlogssyndromen. Hierna werd overgegaan tot de onthullingsplechtigheid door de Burgemeester en Smoorenburg met het ver-

wijderen van de over de gedenkplaat gedrapeerde Nederlandse vlag.

Een Erewacht werd gevormd door bestuursleden van V.O.M.I. Zeeland, geflankeerd door 2 vlaggendragers met de V.O.M.I.-vlag en één met de vlag van de vereniging van Oud Marinepersoneel.

Bloemstukken werden gelegd door nabestaanden, gemeente Vlissingen, V.O.M.I. Zeeland en vertegenwoordigers van de onderdelen waarvan de gesneuvelden deel uitmaakten.

Na de plechtigheid werd terug-

gegaan naar de sporthal waar nog enige tijd met elkaar van gedachten kon worden gewisseld over het gepasseerde. Hier sprak nog dhr. B. Koole, voorzitter van de reüniescommissie 2-14 R.I., tevens nabestaande van één van de gesneuvelden. Ook Koole brengt de dank over van de nabestaanden en de Oud-Militairen van 2-14 R.I. (Bataljon Zeeland) aan het gemeentebestuur van Vlissingen en V.O.M.I. Zeeland voor al het vele werk hetgeen uiteindelijk toch heeft geleid tot het noodzakelijke resultaat nl. een

plaatselijk gedenkteken met de namen. Laten wij het nooit vergeten maar als samenleving en veteranen hun blijven herdenken met de zinvolle consequentie voor de toekomst. Daarin ligt de kracht van het gedenken, aldus besluit Koole zijn toespraak. Hierna werd de samenkomst en plechtigheid beëindigd en kunnen allen terugzien op een zeer geslaagd initiatief en uitvoering.

G.C. Meeuwse,
2e secretaris

Recensie

O! Wat zijn wij zielig

De Provinciale Zeeuwse Courant (PZC) van zaterdag 10 juli 1999 (Reportage) trakteerde haar lezers op een verhaal van Monique de Knecht met als kop: 'Samenleven in zwijgen'. Het is het verhaal van een vrouw die het ongeluk trof een man te trouwen die in Indië heeft gediend in de tijd van de 'politieacties' (1945-1950). De betreffende Indiëveteraan leed aan een ernstig Indië-trauma. Volgens De Knechts beschrijving was dit samenleven vreselijk. En dit individuele geval bestrijd ik niet, want zulke dingen komen helaas voor. Aan persoonlijk leed wil ik niet tornen. Maar Monique de Knecht knoopt aan dit door haar gesignaleerde geval een generaliserende conclusie vast. Monique de Knecht volgt daarbij de wanen van de dag, de modes van de tijd, de mythes van deze epoche. Enkele citaten uit haar artikel: "Van de naar schatting 90.000 (negentigduizend) nog levende Indiëveteranen worstelt 17% (zeventien procent), bijna 20.000 (twintigduizend) mannen met het (hun JZ) verleden." "Ze voelen zich schuldig." "Sommige oudere militairen stikken bijkans in hun geheimen, de jongere (vredesmissies JZ) verdoven zich vaker met drank of andere drugs en lopen stuk in hun huwelijk". Is dit genoeg Sobats? Let wel! Eén op de zes (6) van onze kameraden waarmee wij destijds in Indië dienden voelt zich schuldig, voelt zich een moordenaar, worstelt met gruwelijke geheimen uit zijn Indiëverleden. Eén op de zes (6) Indiëveteranen veroordeelt zijn huis-

genoten tot een verschrikkelijk leven, het leven van een ontspoorde oorlogsmisdadiger, ten prooi aan wanhopige wroeging over wat hij eens in Indië misdreef, iemand die worstelt met zijn geprangd geweten, een mens die zich geen raad weet met zijn verzwegen misdaden. Al deze tienduizenden (want er leven zeker nu nog meer dan 90.000 Indiëveteranen) zijn volgens mevrouw De Knecht verdorven tot waardeloze, psychische wrakken, mislukkelingen en psychiatrische patiënten etc., etc.. Geloof u dit alles wapenbroeders? Ontmoet u ook aan de lopende band van die door eigen schuld en misdaden geteisterde mannen? Bij het lezen van dit soort artikelen rijzen mij de haren te berge. Slaat de verbijstering toe. Moeten we Monique de Knecht dit artikel vergeven? Een artikel waarin indirect, tussen de regels door, alle oud-Indiëgangers van wandaden worden beticht, met schuld worden beladen? Ja of nee? Ze weet waarschijnlijk niet beter. Zo heeft men haar en haar generatiegenoten geleerd en opgevoed. Heer, vergeef het haar, ze weet niet wat ze schrijft en aanricht. De enkelingen die aan haar wanen en beschuldigingen voldoen willen wij niet schoonpraten. De tienduizenden wie geen enkele blaam treft verdienen een dergelijk stigma van oorlogsmisdadiger echter niet mevrouw De Knecht. U beschuldigt generaliserend en dat is onrechtvaardig. Sobats, wij strijden verder tegen nonsens en kwaadaardige insinuaties. J. Zwaan
Adres Provinciale Zeeuwse Courant:
Oostsouburgseweg 10 (Postbus 18,
4380 AA Vlissingen).
Tel.: 0118 - 484000. Fax: 0118 - 470102.

Reactie

In het aprilnummer van Sobat op pagina 5 onder "Bezoek buitenland" door R. Aiblas, is volgens ondergetekende een storende fout geslopen. Er wordt geschreven dat de veteranen in Canada "op handen worden gedragen". Dit is wel juist, maar dan moest er wel vermeld worden "De Canadese veteranen" en dat er geen verschil zou bestaan tussen Canadese en VOMI-veteranen is ver van de waarheid. Bij terugkomst uit W.O. II kregen de Canadese veteranen een stuk grond om een huis op te bouwen, verder kregen ze alle medische hulp gratis aangeboden. VOMI-Canada doet niet mee aan geüniformeerde parades. VOMI-Canada is er voor de Indië-veteranen om hulp en bijstand te bieden daar waar het noodzakelijk is. Ik hoop dat ik nu wat duidelijkheid heb gegeven, dat er wel degelijk verschil is tussen Canadese- en VOMI-veteranen.

W. Wiersma,
President VOMI Canada
31 Green Trail Dr. R.R. # 1
Mount Hope, Ont. Canada

Tentoonstelling

Verzameling om te herinneren

Op de bijeenkomst van VOMI Noord-Brabant West in 'De Raayberg' te Bergen op Zoom was een tentoonstelling te zien van foto's en voorwerpen uit de Tweede Wereldoorlog. Het materiaal kwam uit de privé-collectie van W. van de Corput. Al dertig jaar is Van de Corput een fanatiek verzamelaar van alles wat met de oorlog in Indië te maken heeft. In zijn jeugd heeft hij er twaalf jaar gewoond. Zijn vader stierf terwijl hij als krijgsgevangene aan de Birma-spoorweg werkte. Hij is inmiddels drie keer teruggeweest, en heeft er vele foto's gemaakt. In zijn bezit zijn vele oude foto's, tekeningen en brieven, welke hij regelmatig exposeert, waarop hij zeer veel ontroerende reacties krijgt.

Tekeningen

Hij legt uit waar de foto's gemaakt zijn. De strafgevangenis waar zijn vader gewerkt heeft, het zwembad waar hij zwemles gekregen heeft. Maar ook tekeningen uit het kamp waar hij met zijn moeder terecht kwam en het jongenskamp waar hij op elfjarige leeftijd alleen naar toe moest. "Ik heb zelfs foto's van de boot waarop mijn vader zat, die gebombardeerd werd. En een excuusbrief van de co-piloot van het vliegtuig dat die boot bombardeerde, waarin staat dat ze niet wisten

dat er krijgsgevangenen inzaten". Niet al het materiaal gaat over de oorlog, doch geven ook een beeld van de mensen en de cultuur van het land. Van de Corput heeft er ook fruit en kruiden liggen. "Deze nootmuskaat is al 53 jaar oud, maar heeft nog niets van haar geur verloren". In een andere hoek van de zaal ligt materiaal over Nieuw-Guinea. "De mensen daar zijn heel gastvrij en ik spreek de taal ook nog heel goed, dat vergemakkelijkt het contact". Hij heeft dan ook een keur aan voorwerpen van zijn vakantie meegebracht, zoals kralen, pijl en boog en penselkokers.

Prijsvraag

Om de aanwezigen nog wat extra stof tot praten te geven, organiseerde van de Corput ook een prijsvraag. Deelname kostte een gulden, die wordt overgemaakt aan de Oorlogsgravenstichting in Den Haag. "Het is een stichting die slachtoffers herbegraaft en erevelden beheert. Ze doen heel veel goed werk. Als ik geld ophaal bij zo'n tentoonstelling stuur ik het daar altijd naar toe", aldus Van de Corput.

Overgenomen met goedvinding uit BN de Stem.
Ingezonden door VOMI Noord-Brabant West.

Overpeinzingen

Daar stonden wij dan met ons allen
Bij jouw versgedalven graf.
"Orde en Vrede" waren vergeten;
Een kreet die ons geen vreugde gaf.

Je eindigde jouw jonge leven
Dat eens zo vreugdevol begon
Maar helaas moest worden
opgegeven
Aan dat land eader de tropenzone.

Maat, als jij zo liep te zweten
Op die vervloekte sawahdijk.
Had jij toch echt niet kunnen weten
Toen je bij 't afscheid zei: "Tot kijk",
Dat jij niet meer terug zou komen
Naar jouw kille vaderland
Dat nog steeds ligt te dromen
Ver over zee, aan d'overkant.

Jij zult thans niet meer kunnen horen
Hoe men over ons dacht
Jij hoeft ook niet meer te luisteren
Naar die stemmen in de nacht
Die ons nooit even laten rusten
Zij komen telkens weer terug
En vragen steeds de slapeloze geest:
"Weet jij waarvoor dat is geweest?"

Het waarom ervan wordt niet
begrepen
En dat doet vaak vreselijk pijn
Waarom toch zijn er zoveel mensen
Die er niet bijwaren en toch alwetend
zijn?

De trompetter blaast de taptoe
't Laatste lied voor Jan Soldaat,
Luid knallen de geweren
Als een saluut voor jou, mijn maat.

Wanneer beeltenissen gaan
vervagen
Als wolken op een verre vlucht,
Dan zal ik nog steeds blijven vragen:
"Meest jij zo nodig sneven
Voor een politieke klucht?"

Zij die wel wederkeerden
Van een hopeloze tank
Gedenken jou en alle anderen
Die hun leven gaven voor een
gewonnen
Maar toch bij voorbaat reeds verloren
zaak.

Beste maten: "Rust in Vrede"
T. de Hoog, ex. Serg. O.V.W.
Opgedragen aan hen die bleven,
Hoek van Holland, 07-08-1999.

Uitreiking draaginsigne gewonden

Dinsdag 27 april werd aan de heer T. de Hoog het Draaginsigne Gewonden uitgereikt door mevrouw C.D.M. Brabander-Droog in de raadzaal van het Deelgemeentehuis in Hoek van Holland. Ons VOMI-lid kreeg dit insigne voor de verwondingen die hij opliep tijdens zijn diensttijd bij de Koninklijke Landmacht van 1946 t/m 1949 in het voormalig Nederlands-Indië.

J. de Jong,
Zuid-Holland Noord

Geen 'Dodenrit' voor Wim Hofwijk

Wim Hofwijk (pseudoniem), in het verleden onder andere werkend voor 'De Maasbode', maakte in de jaren 1947 - 1949 verschillende reizen door het toenmalige Nederlands-Indië voor reportages over de Nederlandse militairen. Veel van zijn werk is verzameld in twee boeken: 'De Hitte van de Dag' en 'Blubber'. Hij heeft enorm veel bijgedragen tot het kwaken van begrip in Nederland voor wat er in die jaren in Indonesië omging. Enige tijd geleden zagen we hier in Australië een film in drie afleveringen over Limburgse verzetslui die een stel Duitse militairen hadden gevangen genomen. Mooi om als 'jong van de Heerlerhei' dat Limburgs te kunnen beluisteren op zo'n elfduizend kilometer weg van het bronsgroen eikenhout, hier vlakbij de Indische Oceaan en Penguin Eiland met zo nu en dan groepjes pelikanen statig koersend boven het huis. Draaiboek of verhaal was geschreven door Wim Hofwijk. "Hallo!", was mijn eerste reactie. "Wim doet ook nog mee!" Het had heel anders kunnen zijn. In de eerste helft van 1947 deed Wim ook Oost-Sumatra aan, nou ja, dat kleine stukje dat we daar onder controle hadden, de plaats Medan en op 26 km afstand de havenstad Belawan. Alles wat we in Medan aten, vershoten en verder verbruikten kon ons alleen maar via Belawan bereiken en de weg tussen de twee plaatsen lag dikwijls onder vuur. Convooiën van vrachtwagens met wat pantserwagens reden enkele keren per week de 'Dodenrit', iets waar Wim Hofwijk het zijne natuurlijk ook van wilde weten.

Ik werkte bij de krant in Medan en zou Wim in zo'n convooi meenemen. We hadden afgesproken dat ik hem om acht uur 's morgens bij Hotel de Boer zou oppikken. Ik had het razend druk in die tijd en was dan ook tien minuten te laat bij Hotel de Boer. Het convooi was al vertrokken, maar Wim stond getrouw te wachten toen ik op mijn 350 c.c. kwam aanscheuren. "Sorry Wim, spring er maar op; dat convooi halen we nog wel in!" Wim sprong niet meteen. Hij bestudeerde de motorfiets, mijn gezicht en de lege weg richting Belawan en

bedankte toen netjes voor de eer. "Ik ken jullie groenbaretten, maar dat is mij een beetje te gortig!" (Zie zijn boek 'De Hitte van de Dag'). Ik had me zo verheugd op wat aanspraak op die stille weg, maar ik moest het alleen doen.

Ik verontschuldigde me bij Wim en scheurde de weg. Wie gek is op motorrijden kan zich voorstellen wat een geneugte het geeft een asfaltweg helemaal voor jezelf te hebben. Hoe je het gas dan kunt opendraaien en hoe in die tropische hitte de koele wind langs je gezicht en blote benen zwiëpt. Aan beide kanten van de weg was er bijna overal dichte begroeiing tussen hoge bomen, ideaal voor peloppers om convooiën en zeker een levenslustige groenbaret op een motorfiets te belagen. Ik deed er nog een schepje op zodat ik de schurken, als ze er waren, alleen maar het nakijken verschaft. Ik genoot van de overdenking hoe Wim Hofwijk dit alles zou hebben ervaren als hij achterop had gezeten, deze heerlijke rit door puur paradijs.

Na een kilometer of zeven zag ik beweging voor me op de weg. Waren het apen of wat? Ik minderde

snelheid tot onder de 100 km. De weg leek wat ongelijk daar. Ik tuurde en keek en plotseling zat ik er praktisch bovenop. Het was een diepe, brede kuil, een tankgracht, die een massa mensen in recordtijd moet hebben gegraven om het convooi straks, als het terugkwam uit Belawan, tot stilstand te brengen en zwaar te beschieten.

Ik schakelde terug, liet het gas alleen en ramde uit alle macht. De motor schoof dwars over de weg naar de diepte toe. De hete uitlaatpijp zat tegen mijn rechterbeen, of het been op de pijp, weet ik veel, maar het brandde als de hel. We gingen niet de diepte in; het scheelde zo'n twintig centimeter. Onmiddellijk kliebde de realisering door mijn hersens dat Wim en ik, had hij op het duo gezeten, door het extra gewicht wel de kuil zouden zijn ingegaan en waarschijnlijk door de peloppers afgemaakt, had hij niet zo vriendelijk bedankt voor mijn gul aanbod. Pijn of niet, ik moest 'm natuurlijk als de bliksem smeren, terug naar Medan. Of er op mij geschoten werd, kon ik alleen maar vermoeden; het gebrul van de motor onder me overdonderde alles, en ik hilde en schreeuwde van de pijn.

Ik deed de acht kilometer naar het Hoofdkwartier in niet meer dan vijf minuten, vertelde kolonel Piet Scholten van de tankgracht, om daar wat aan te doen voordat het convooi terugkwam, en belandde daarna in het ziekenhuis.

Wim Hofwijk heeft dit nooit geweten. In die tijd waren drama's aan de orde van de dag. Als ik hem had mee gehad op mijn Triumph, hadden hij en ik het nooit kunnen navertellen. Sindsdien hebben hij en ik nog miljoenen woorden aan het papier toevertrouwd.

Het schijnt dat we het allebei nog doen.

Hubert J. Paas

(noot redactie: schrijver van: De fatsoenering van 'Strijd om Deli' - zie 'Sobat' nr. 57 t/m 60)

Opsporing verzocht

A.K.E. van der Oelsnitz is op zoek naar twee oud-mariniers ten name 'Van Donk' en 'Van Raalte', vermoedelijk van de 1e Inbat MARBRIG. Stafcomp.

Van der Oelsnitz zat met beiden onder aan de demarcatielijn 'Goenoeng Sauer'.

Reacties: 013 - 4563671

Wij zoeken nog enkele sobats van 1.42 RVA, opgekomen in 1948. S.v.p. aanmelden bij: Tom Gabriël, tel.: 024 - 3551183 of Huub Kin, tel.: 076 - 5601451.

5-2 R.I. is nog op zoek naar Jan Way, legernr. 270401075, vroeger in de Zaanstreek gewoond hebbende, maar in de jaren '50 geëmigreerd naar Australië. Wie weet zijn adres? Reacties gaarne aan: B. van Manen, Langhoven 59, 6721 SL Bennekom.

Nelleke Padmos-Janssen en haar man Roel zijn op zoek naar personen die met Nellekes vader, Hendrikus Janssen, geboren te Doorn op 9 augustus 1908 (en overleden te Utrecht op 28 juli 1957) gediend en/of hem gekend hebben.

Van Hendrikus Janssen is bekend dat hij op 31 maart 1939 als Infanterist 1e klas/Brigadier in Magelang (Midden-Java) gediend heeft en later in Jogja, Jogjakarta, Bandung geïlegerd is geweest. Verder zou hij in de Jappenkampen Kinsak, Tamuch en Nakhom-Pathon verbleven hebben. Op donderdag 25 oktober 1945 werd hij ingedeeld bij het Godjah-Merah-Bataljon tot november 1946 en vervolgens naar het sub-kader te Surabaya. Na meerdere overplaatsingen (o.a. Batavia, Maester Cornelis, Bali) komt hij met zijn vrouw Jannie (zij zijn onder volmacht op 11 september 1948 getrouwd) terecht op het adres Zuiderdwarsweg G22 te Malang (waarschijnlijk in het Protestants Militair Tehuis dat beheerd werd door het echtpaar Tober).

Wie kan Nelleke en haar man aan meer informatie helpen? Gaarne reacties aan: Dhr. en Mevr. Padmos-Janssen, Abshove 34, 6002 VA Weert. Tel./fax 0495 - 536673.

Dhr. M. van Bakel uit Den Bosch zou graag in contact komen met diegenen, die bijzonderheden kunnen vertellen over het sneuvelen van zijn grootvader, die als sergeant-majoor bij de Mariniers heeft gediend.

De naam van deze gesneeuvelde is: J.W.A. Sledsens, die destijds woonde in Den Bosch op het adres: L. van Veghelstraat 32.

U kunt u met gegevens over dhr. Sledsens telefonisch in verbinding stellen met 073 - 6219489 of met de secretaris van Noord-Brabant Oost, tel.: 013 - 5400380 fax: 013 - 5400381.

De broer van sergeant Wim van Dyck is op zoek naar sobats, die samen met hem in Indië zijn geweest. Zijn regiment was 4-9 R.I. uit Steenwijk. Reacties aan: Jan van Dyck, Buitenslaan 10,5615 CW Eindhoven. Tel.: 040-2111650.

Heeft iemand mijn zilveren dasspeld gevonden, t.w. een kleine kris, die men er uit kan halen. Waarschijnlijk verloren tijdens de terugreis vanaf Wageningen op 5 mei 1999. Alle kosten worden vergoed. Bij voorbaat mijn dank. Reacties gaarne aan: M. Dijkshoorn, Chrysantenweg 31, 2665 LK Bleiswijk. Tel. 010 - 5213097.

Nederlanders-Japanners-Indonesiër

De Japanse bezetting van Nederlands-Indië herinnerd

Tentoonstelling t/m 24 oktober 1999 in het Rijksmuseum Nederlandse Geschiedenis, zaal 101, Stadhouderskade 42 (ingang Oost) Amsterdam.

Dagelijks van 10.00 tot 17.00 uur.

In 1942 werd Nederlands-Indië bezet door Japan. Hoe is deze belangrijke historische periode ervaren door de betrokkenen? Hoe beleven individuele personen zo'n ingrijpende gebeurtenis, hoe verwerken ze herinnerin-

gen en in hoeverre speelt de bezettingsperiode een rol in het heden? Hoe vindt de beeldvorming plaats in de nationale cultuur en in het collectieve geheugen van de drie landen? Over dit onderwerp organiseren het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie en het Rijksmuseum nog tot en met 24 oktober '99 de bovengenoemde tentoonstelling. Aan de hand van bijzondere en vaak nog nooit eerder getoonde

originele documenten en voorwerpen, foto- en filmmateriaal en getuigenissen van direct betrokkenen wordt de beleving en de naoorlogse beeldvorming vanuit de drie betrokken bevolkingsgroepen Nederlanders, Japanners en Indonesiërs gepresenteerd. De tentoonstelling is de eerste manifestatie van het herdenkingsprogramma van de Stichting 400 jaar Nederland-Japan.

Het Veteraneninstituut

Mil. Tandheelkundige Dienst 1945-1962

De veteranen Militaire Tandheelkundige Dienst 1945 - 1962, welke in het v.m. Ned. Indië en Nieuw-Guinea hebben gediend, houden op 11 maart 2000 hun 10e reünie.

Ook voor hen die nog niet geregistreerd staan, info: Reünie-commissie, Lindenhof 96, 5671 GV te Nuenen.

43e Inf. Brig. Werkplaats

De 43e Inf. Brig. Werkplaats (43e I.B.W.) houdt op vrijdag 22 oktober 1999 wederom een reünie in de Dumoulinkazerne te Soesterberg. Deze sobats lagen in een tentenkamp te Soesterberg en gingen met de 'Tabinta' naar Indonesië.

Info: tel. 026 - 3250155; 033 - 4724027 of 0591 - 313009.

42e Genie Veldcie - 42e Genie Bruggenpel

Op woensdag 21 april 2000 wordt wederom de tweejaarlijkse reünie gehouden van de 42e Genie Veldcie en het 42e Bruggenpeloton in de Prinses Margrietkazerne te Wezep. U bent welkom vanaf 10.00 uur. Nadere inlichtingen bij de secretaris: L.C. Dorsman, tel.: 0187 - 631356 of 's avonds 0176 - 632166.

Het veteranenbeleid is volwassen geworden. Nog geen 10 jaar geleden kende Nederland geen beleid voor veteranen. Binnen één decennium is dat radicaal veranderd. Er staat nu een stevig, voor zowel de veteranen als de samenleving verankerd beleid, dat zich richt op de zorg voor en de erkenning van de veteranen. De Nederlandse veteraan moet er echter van uit kunnen gaan dat de continuïteit van het beleid en de beschikbaarheid van de zorg is gewaarborgd. Deze constatering heeft er toe geleid dat een aantal organisaties dat zich met de veteranen bezig houdt, rond de tafel is gaan zitten. Zij deden dat om te bezien in hoeverre zij door intensivering van de samenwerking de kwaliteit van het veteranenbeleid konden verbeteren en voor de toekomst garanderen. De partijen die het gesprek zijn aangegaan zijn de Stichting Dienstverlening Veteranen, het Veteranenplatform, de BNMO en het Ministerie van Defensie. Zij kwamen al snel tot de conclusie dat het samenwonen van de verschillende partijen op één locatie in ieder geval de mogelijkheden tot samenwerking zal bevorderen. Daarom is besloten op het terrein van de BNMO in Doorn aan het bestaande complex een vleugel aan te bouwen. In deze nieuwbouw is plaats voor de SDV en de vertegenwoordigers van Defensie. Het Veteranenplatform heeft al een onderkomen in het bestaande gebouw.

De beoogde samenwerking heeft twee kenmerken. De eerste is, dat de deelnemende partijen hun eigen identiteit behouden en dus ook op hun eigen wijze vorm blijven geven aan de uitvoering van hun doelstellingen. De tweede is, dat het samenwonen op één locatie meer moet zijn dan elkaars bureaus zijn. Vandaar dat de samenwerking gestalte kreeg onder de noemer het 'Veteraneninstituut'. Onder leiding van een overkoepelend bestuur willen de partijen waar mogelijk een gezamenlijk product presenteren. Een product dat uiteindelijk leidt tot een kwaliteits- en doelmatigheids-

verbetering van het beleid dat gericht is op de zorg voor en erkenning van veteranen.

Het spreekt vanzelf dat de verwezenlijking van het Veteraneninstituut veel voorbereiding vraagt. Onder leiding van een stuurgroep hebben zes werkgroepen op de verschillende beleidsterreinen voorstellen tot samenwerking ingediend. De voorstellen worden nu door de deelnemende partijen bestudeerd. Het is de bedoeling dat het Veteraneninstituut nog dit jaar een feit zal zijn. Uiteraard wordt U van alle belangrijke ontwikkelingen op dit gebied op de hoogte gehouden.

Foto-expositie in Bronbeek

Museum Bronbeek in Arnhem presenteert van 21 augustus t/m 31 oktober 1999 in de Kumpulan de foto-expositie 'Banden met Indonesië'.

De expositie toont beelden van het huidige Indonesië in enige tientallen foto's in kleur, zwartwit en ingekleurd zwartwit. De Leeuwardense fotograaf Ton Aartsen geeft met deze foto-reeks de zoektocht weer naar zijn identiteit als zoon van een Indovader en een Nederlandse moeder.

In de zwartwitfoto's toont hij zijn fantasieën en geïdealiseerde beelden van Indonesië, de kleurenfoto's geven zijn meer objectieve waarnemingen weer tijdens zijn reis door dat land in het voorjaar van 1998. De foto's van de tentoonstelling op Bronbeek zijn in beperkte oplage te koop.

Museum Bronbeek, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem, tel. 026 - 3840840. Openingsdagen expositie: 21 aug. t/m 31 okt. 1999, di t/m zo 11.00 - 17.00 uur.

RECTIFICATIE

Door een minder duidelijke vermelding van een overlijdensmutatie is per abuis G.T. Lievens uit Almere vermeld dat hij een Draaginstigne voor Gewonden had ontvangen terwijl hij op 08.11.99 was overleden.

Onze oprechte excuses hiervoor.

Herdenking Rotterdam

Rotterdam, 17 juli 1999

Voorafgegaan door burgemeester Mr. I.W. Opstelten en echtgenote, nabestaanden en generaal-majoor E.C. Klop, Commandant Korps Mariniers, begeeft een langgerekte stoet zich naar het vorig jaar onthulde Indië-monument op de Begraafplaats Crooswijk om de 178 militairen te herdenken, die in de periode 1945-1962 het leven lieten in het voormalig Nederlands Oost-Indië en Nieuw-Guinea. Bij het monument worden ze opgewacht door de Marinierskapel der Koninklijke Marine, die koraalmuziek ten gehore brengt en een erewacht, geformeerd door oud-mariniers van de COM. Onder de honderden belangstellenden bevinden zich: mevrouw F. Zuidwegt, directeur Stichting Dienstverlening Veteranen,

de heer J. Dijkema, voorzitter VOMI-Nederland, de heer G. Bakker, voorzitter Raad van Advies, de heer Van Dongen namens BNMO Zuid-Holland Zuid, de heren Luijckx en Stasse namens de AVOM, afgevaardigden van de COM en Bond van Wapenbroeders, bestuur en leden VOMI Zuid-Holland Zuid en aangrenzende VOMI-afdelingen. Na een woord van welkom en korte inleiding door gastheer G. de Jong, vice-voorzitter VOMI ZHZ, volgen toespraken door de burgemeester Mr. I.W. Opstelten en voorzitter VOMI Nederland, J. Dijkema. Hierna volgt een minuut stilte, gevolgd door de Laet Post. Onder de klanken van koraalmuziek worden in volgorde kransen bij het monument geplaatst door: burgemeester Mr. I.W. Opstelten

namens het Gemeentebestuur Rotterdam, generaal-majoor E.C. Klop namens het Korps Mariniers, de heer Van Dongen namens de BNMO Zuid-Holland Zuid en namens de Oud Militairen Indiëgangers Zuid-Holland Zuid door Tim de Jong en Lloyd Schox, kleinzoons van respectievelijk vice-voorzitter G. de Jong en voorzitter H. Schox.

Voor vele aanwezigen is dit zichtbaar een ontroerend moment omdat deze handeling in het teken staat van de woorden door Pierre Huyskens op 7 september 1998 uitgesproken tijdens de Nationale Dodenherdenking in Roermond. Weergegeven luiden deze woorden:

"Vertel het je kleinkind veteraan, opdat het niet vergeten wordt" Hierna leggen nabestaanden één voor één bloemen neer en als laatste een bloemstuk namens het 4e Bataljon van de Prinses Irene Brigade.

De plechtige herdenking wordt afgesloten met het spelen van een couplet van het Wilhelmus, het in top hijsen van de Nederlandse driekleur en een defilé door de aanwezigen langs het monument.

Alvorens de begraafplaats te verlaten is er gelegenheid elkaar in de aula te ontmoeten en onder het genot van een kopje koffie na te praten over deze stijlvolle herdenking, die behalve perfect georganiseerd vlekkeloos is verlopen.

H.C. Clasquin,
Zuid-Holland Zuid

Krissendag op Bronbeek

Op zaterdag 30 oktober 1999 organiseert Museum Bronbeek in Arnhem voor de zoele maal een Krissendag. Op deze dag staat de Indonesische kris centraal. Men kan een kris meebrengen en ter bespreking voorleggen aan deskundigen, die de authenticiteit, ouderdom en herkomst kunnen beoordelen. Nieuw is dat men dit jaar ook andere Indonesische steekwapens ter bespreking kan aanbieden, zoals mandau, rentjong,

klewang, golok en pedang. Reserveren hiervoor is noodzakelijk. Belangstellenden kunnen alle besprekingen volgen op een groot beeldscherm. Daardoor is deze gebeurtenis ook onderhoudend voor mensen die zelf geen kris of ander wapen meebrengen. Verder kan men in het museum informatieve voordrachten door Ruud Greve over krissen beluisteren. Hij verzorgt ook een voordracht voor kinderen.

De Krissendag is opgezet als een onderhoudende en informatieve themadag. Het is uitdrukkelijk geen beurs waarop krissen worden verhandeld of getaxeerd.

Wie op 30 oktober een kris wil voorleggen moet hiervoor telefonisch reserveren bij Bronbeek 026 - 3840840. Overigens is iedereen op deze dag welkom, met of zonder kris. De activiteiten vinden plaats tussen 12.00 en 17.00 uur. Toegang tot de activiteiten van de Krissendag inclusief het museum krijgt men door aanschaf van een toegangsbewijs van f 5,-.

Nieuws uit Indië

Lembang – juli 1947

Ja Lieve,

Wij kunnen ons Holland nu zo goed voorstellen.

Thuis. De ramen wijd open.

De bloemen op de vensterbank. Het zoeltje, dat door de kamers fluisert en de gordijnen beweegt. De kinderen op het balkon of in de tuin. Waar de zon tussen de grassprietten trilt. Waar de vogels zingen in het struweel.

Waar de heesters hun bloemen tot een snuif uitnodigend, omhoogreiken.

Waar jij moeder, misschien in de schaduw zit. Ons een brief te schrijven. Omdat het lente is. Ja, dat alles in de lente. De meisjes in hun dunne zomertolletjes in de Kalverstraat. In de Kalverstraat en in alle straten van Nederland. De man met de ballonnen, het draaiorgel op het Leidse plein.

Juist deze dagen, nu de jonkheid van het leven daarginds in de aardkorrels woelt en in het bloed springt, voelen wij ons, vóór al, met Holland één.

In gedachten toeven wij in onze, zo vertrouwde straat en lachen er tegen lieve gezichten. Wij dwalen rond bij de oude kerk en bij het huis van een gestorven vriend. We zien de nieuw gewassen gordijnen van onze buurman en kauwen een lentelied uit een geplukte Mei-bloem. En 's avonds, wanneer de zon in rood en goud vergaat, staan wij met Dorothé, of Marga, of Eveline, of God-weet-hoe-zij-heet, en verworden wij met dit al, waar wij, hier in Bandoeng, van dromen. Eén met dit golvende land, dat als een vrouw bekoort en hijgt in de omarming van het bos. Waarvan de bomen als liere, oude heren met nieuwe pruiken prijken, ter ere van dit feest. Of, alleen, gaan wij naar Trocadero, waar een lief meisje het glas voor ons volschenkt. Waar we wat weemoedig worden boven de wijn en filosoferen over de strofen van een vaderlands lied. Ja, Holland is ons zo na aan ons hart, deze dagen. Wij voelen er ons zo dichtbij. Omdat duizenden mijlen afstand vergaan in de belofte van een klemmende hand. In de blik van twee belovende ogen. Want hier in Lembang, waar men de jongens uit Bandoeng voor vier we-

ken huisveest, zeggen we ook háár goénacht. Glimlacht óók de liefste meisjestoet aan de wand. En bij onze ochtendpatrouille door de bergen weten wij haar naast ons. Wijzen wij naar de witte meren van de mist, die in de dalen drijven. Zijn we gelukkig mét haar, om de zonnestralen, die bóven ons door de bossen breken, en beneden ons, in de nevels, duizendmaal duizend diamanten zijn. Zijn wij blij om haar verrukking, wanneer wij de tientallen trappen zien, bouwwerken van inlandse architectuur, de sawah's, die, nog doezelend in de vroege morgen, honderden meters omlaag reiken.

Ja, Anny. Hollands meisje, in gedachten zijn we immer bij jou. Op het bergpad, dat steil naar boven voert, vatten we je hand en voeren we je omhoog. We dragen je over de kali en kussen je tussen goudsbloem en lupine. We zullen de Tangkuban Prabu bestijgen en er voor jou mimosa plukken. En héél misschien ontdekken we, aan de rand van een omlaag ruisend water, een orchidee. En steken die, als een kleine gave van een trouw hart, tussen een van je trossen blond haar. Soms zijn we plotseling weer met een smak in de realiteit. Na een zware patrouilletocht door berg en ravijn. Wanneer we bezweet op ons bed liggen en onze voeten zeer doen. En we je handen missen, koel op ons gezicht. Je lach, die immer een stimulans is. Je brief die maar niet komen wil, o ongeduldige wij! Dan doet het besef dat tien-duizend mijlen tóch tien-duizend mijlen zijn, ons héél even weer pijn. Dan zijn de oceanen, die ons scheiden, weer zo eindeloos uitgestrekt.

Dan is Holland weer zo ver. Doch dat is maar even in een moe ogenblik. Want 's avonds, wanneer

de kou van deze streek ons onder de dekens doet kruipen, bezien we jouw lachend gelaat aan de wand. Heffen wij ons omhoog onder de klamboe en zien we over de bergen en zeeën heen, je venster, verlicht, aan de straat. Kussen we je goénacht, Marianne, zoals dat tussen ons gewoonte is. En morgen jodelen we weer tussen de bergen en schalt ons zingen omhoog. Om jou en om de lente, die weer in Holland is.

Geschreven door

Remi VM. Thomassen (24-01-'50 Bandoeng) in 't Krabbegat – juli 1947 – Bat.krant 4-3 R.I.

Ingezonden door H.C. Clasquin, ex-sgt. 4e Cie 4-3 R.I.

TEMPO DOELOE

AMSTERDAM – INDONESIË – AMSTERDAM

Een fantastische zeereis van Amsterdam naar Indonesië en terug in 61 dagen

Vertrek vanaf Amsterdam op 17 januari 2000

Terugkomst te Amsterdam op 17 maart 2000

Al vanaf f 13.665,- p.p. inclusief alle maaltijden, fooien en havengelden.

De reis

Vanaf de haven in Amsterdam via het Kanaal, de Golf van Biskaje en Gibraltar naar de Middellandse Zee, Dan Malta, het Suezkanaal, de Rode Zee en Sri Lanka, waarna we aanleggen in de eerste Indonesische haven: Belawan op Sumatra. Tijdens de cruise door Indonesië is het schip uw hotel en bezoeken we meerdere dagen Jakarta, Semarang, Surabaya en Nusa Dua op Bali. Op de terugreis bezoeken we Singapore, Colombo en Athene. In alle aanleghavens zijn er uitgebreide mogelijkheden voor excursies. U kunt bijvoorbeeld zelf een week lang door Java reizen.

Het cruiseschip de Ocean Majesty

De Ocean Majesty is goed uitgerust voor een lang verblijf in de tropen. Het zeer luxe schip heeft comfortabele hutten, diverse lounges, een schitterend restaurant op 4 sterren niveau, verschillende zonedekken en een zwembad.

Op 17 januari 2000 om 14.00 uur worden in de haven van Amsterdam de trossen losgesmeten voor de meest nostalgische reis van uw leven.

De Ocean Majesty vaart, in het kielzog van de mailboten, terug naar uw verleden. Tempo Doeloe!

Wilt u meevaren? Vraag dan vrijblijvend het informatiepakket aan bij reisorganisatie:

TEMPO DOELOE, Varen naar de Oriënt

Dorpsstraat 30 - 6616 AH HERNEN - Postbus 66 - 6600 AB WIJCHEN

Telefoon 0487 - 532555

Herdenking Geldrop

Is vrijheid dan het gevangen zijn in herinneringen in het verre Nederland?

Op de Geldropse begraafplaats 't Zand droeg mevrouw I. Dämpel gisteren het zelfgeschreven gedicht 'Vrijheid' voor. Bij het Indiëmonument op de begraafplaats, dat op 8 mei werd onthuld, kwamen enkele honderden mensen bijeen voor de eerste herdenkingsbijeenkomst.

"Ik ben erg onder de indruk. Hieraan kunnen veel gemeenten een voorbeeld nemen", aldus W. van Rooij, voorzitter van de regionale afdeling van de Vereniging Oud Militairen Indiëgangers. Het monument vormt volgens hem een goede aanleiding om over oorlogservaringen te praten. Van Rooij sprak over de 'schandelijke houding' van de Nederlandse regering, over hoe zij repatrianten uit

Indië in de jaren na de oorlog in de steek liet.

De Geldropse burgemeester C. Leijten vertelde in zijn openingstoespraak dat sinds de onthulling van het monument weer nieuwe namen bekend zijn geworden van Geldroppenaren, die dierbaren verloren in Indonesië. Hij verklaarde dat het de bedoeling was bij het monument de jaren 1941 tot 1949 te herdenken. Bij de onthulling was uitgegaan van de periode van de politieke acties.

Volgens mevrouw H. Rijnders van De Koempoelan, de vereniging voor vrouwen met een herkomst of verleden in voormalig Nederlands-Indië, is het belangrijk dat mensen nu dicht

bij huis een plaats hebben om te kunnen gedenken.

Oud-raadslid F. Stoef verklaarde na afloop van de bijeenkomst stralend dat de herdenking een echte afsluiting van zijn raadswerk is. Stoef was één van de Geldroppenaren die jarenlang bleef wijzen op het belang van een Indië-monument in Geldrop. Ook burgemeester Leijten zei na afloop heel tevreden te zijn over de belangstelling voor de eerste herdenking. "Bij de onthulling van het monument besloten we dat er een vervolg moest komen. Toen bekend werd dat 15 augustus voortaan een officiële, nationale herdenkingsdag is, was het kiezen van de datum natuurlijk gemakkelijk."

Onthullingsdatum gewijzigd

In tegenstelling tot eerdere berichtgeving, zal de onthulling van het monument ter nagedachtenis van de in het voormalige Nederlands Oost-Indië gesneuvelde - uit Leiden afkomstige - militairen, plaats vinden op 23 oktober 1999.

Locatie: het terrein van de v.m. Morspoortkazerne, nabij molen 'de Put'.

Aanvang: 14.00 uur.

Expositie: Water voor de verdediging

6 september - 29 oktober 1999.
Defensievoorzichtingscentrum
Kalvermarkt 38 Den Haag.

Openingstijden: ma. 12.00 - 17.00 uur; di. t/m vr. 09.00 - 17.00 uur.

Nederlandse kustverdediging in de 20e eeuw en de Nieuwe Hollandse Waterlinie.

Vanaf einde 18e eeuw t/m de Tweede Wereldoorlog is in ons land stelselmatig aandacht besteed aan de kustverdediging. In de loop der tijd, met name in de 20e eeuw, zijn daarvoor tal van verdedigingswerken gebouwd. Vele daarvan zijn gesloopt of onder het zand verdwenen. Vanwege de historische betekenis is het belangrijk om wat restteert te behouden.

De tentoonstelling geeft u daarvan een aantal voorbeelden: de pantserforten aan de Hoek van Holland en te IJmuiden, de stelling Den Helder en diverse Duitse verdedigingswerken.

In de 19e eeuw is de 85 km lange Nieuwe Hollandse waterlinie aangelegd. De combinatie van waterstaatkundige werken (inundaties) en militaire bouwkunst heeft een ruimtelijk kunstwerk opgeleverd. De linie behoort daardoor tot het culturele erfgoed in Nederland en is uniek in de wereld. Vandaar dat deze waterlinie wordt genomineerd voor de Werelderfgoedlijst van de UNESCO. De linie heeft grote invloed gehad op de ruimtelijke ordening van het gebied tussen de voormalige Zuiderzee en de Biesboesch. De militaire betekenis heeft inmiddels plaats gemaakt voor cultureelhistorische, natuur- en ecologische waarden. Het is de moeite waard om hiermee bij de ruimtelijke ontwikkeling in het centrum van ons land zorgvuldig om te gaan.

De tentoonstelling toont u de linie in alle genoemde opzichten.

Een lange reis

De jaarlijkse 'Picnic' van VOMI-Canada is gehouden op 14 juli 1999. Voor het verslag hiervan zie 'Sobat' nr. 66 aug. 1999.

Aanwezig was o.a. dhr. A. Tillema (zie foto van de 12 aanwezige veteranen van 1-12 R.I.), die in totaal voor de heen- en terugreis, 8.777 km heeft gereden van Calgary (Alberta) naar Rockwood in Ontario om deze bijeenkomst te kunnen bijwonen.

Staande van links naar rechts:
Wm. Venema; W. v.d. Veen;
B. Gils; H. Wilpstra;
J. de Groot; S. Bosman en O. Bos.
Voorste rij:
J. Hulzebos; P. Top;
A. Tillema en R. Hellinga.

Informeel Watermanreünie (16-4-'48)

Deze wordt gehouden op 13 november a.s. in de KUMPULAN in Bronbeek, Velperweg 147 in Arnhem. Te beginnen om ongeveer 13.00 uur.

Er is geen vast programma, het gaat erom elkaar te ontmoeten en oude herinneringen op te halen. Wel is er om 18.00 uur een gezamenlijke Indische maaltijd (± f 25,-).

Wie komen wil, moet zelf zijn plaats aan tafel reserveren, bel daarvoor naar de Kumpulan, tel. 026 36 49 294, men is daar van onze intentie op de hoogte.

Geef je naam op en zeg dat het voor de Watermannen is op 13 november a.s.

Tot ziens op de reünie en alvast: selamat datang!

Geen herdruk 'Taaie en Neut'

De reüniecommissie 3-8 RI moet afzien van het plan om tot een heruitgave van 'Taaie en Neut' te komen. De voorintekening is nl. tegen gevallen en op grond daarvan acht de commissie een heruitgave niet verantwoord.

Contactadres van de commissie:

B. Bronke,
Raadhuisstraat 29a,
1483 BN Koog a/d Zaan,
tel. 075-6164900.

V.O.M.I. artikelen

De V.O.M.I. stropdassen zijn iets gewijzigd. De kleuren blijven hetzelfde, alleen de diagonale lijn met de kleuren van het Ereteken voor Orde en Vrede is nu aangevuld met daar- onder ook diagonaal de kleuren van het Nieuw-Guinea Herinneringskruis.

De V.O.M.I. stickers met een donkerblauwe achtergrond is er nog steeds, maar is aangevuld met een transparant fond.

Verder wil ik nog graag de V.O.M.I. drinkmokken onder uw aandacht brengen, want het is zo lekker daar koffie of melk uit te drinken.

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste stilte brengen wij een laatste Ere-salut aan:

P. Dekkers 5-11 R.I.	Oos
A.H.J. Meijer	Devonter
Joop Tongbe 8 Veld Gente	Franker
H.A. Theunisse 4 R.S.	Uden
T. Erntsen	Nijmegen
Rinze Agricola	Joure
G.F. Lievens Kon. Mar.	Almere
L. van Damme 2-16 R.V.A.	
St. Catharines Ontario (Canada)	
N. 't Hart Schoonmaker	Goes
G. van Dalen 8 R.V.A.	Uden
K. van den Bos D.K.G.	Veldhoven
J.A. van Dijkhuizen	Soa
M. Lindelauf 43 ZMC	Landgraaf
J.S.H. Engels	Lomm
W.J.J. Hacking 8 R.V.A.	Kerkrade
H. Mollée	Velserbroek
J.H.M. Engelen 43 ZMC	Peelberg
P. van Oosterbosch	
9 Veld Genie	Rucphen
L. Visarius 2-4 R.I.	Beverwijk
P.A. van den Barselaar	Wassenaar
E.H. van Benthem	St. Jans klooster
P.L.M. de Bruijn	Nijmegen
J.A. Verwaaijen	Beuningen
F. Kokke	Nijmegen
W. Zandee 5e Garde Jagers	Rilland
J. Tuk	Dordrecht
A. Broer	Rotterdam
C. Dijke	Spijkenisse
W. Haddeman	Vlaardingen
H.C. van Beurden	Culemborg
F. Kokke	Nijmegen
T.M.H. Zuidgeest	Monster
J. Groot	Monster
D. Blom 3-8 R.I.	Alkmaar
P. Kipp	Zoetermeer
C. Euser	Zwijndrecht
H.J.J. Giesen	Zwolle
W. Achterkamp	
Verb. Dienst 7 Dec.Div.	Den Bosch
A. Ribbers	
421 B.I. (5 Garde Jagers)	Hank
J. Kanea 4-11 R.I./MP IV	Bergeijk

Moge de warmte en de liefde van Uw naasten en ons aller oprecht medeleven, U de kracht en de moed geven dit zware verlies te dragen.

sociale V.B.
 ERE-
 salu-
 t
 VOM

Sint Nicolaas in Oost-Java

Na de 2e Politionele actie was ik gelegerd in een kleine stad in Oost-Java

Het liep tegen Sinterklaas en in ons onderdeel werd besloten dat iemand van ons voor Sinterklaas moest spelen voor enkele gezinnen, die in deze stad woonden. Dat waren de Kolonel-Brigadecommandant, een Chinese dokter met vrouw en 2 kinderen en een Nederlandse luitenant met vrouw en 2 kinderen. Dat waren de enige niet-Indonesische families die hier woonden. In ons onderdeel werd een zekere soldaat (om privacy-redenen genaamd) Van Swieten uitgekozen om deze taak als 'heilige Sint' uit te voeren.

Van Swieten was een lange en gezegde 'droge Amsterdammer'. Door de Welfare werd een prachtig St. Nicolaascostuum, compleet met mijter en staf, ter beschikking gesteld. Van Swieten werd op de grote dag met zorg aangekleed en was wel wat beduusd dat hij eerst bij de 'grote' kolonel op visite moest, want in die tijd was een kolonel nog een godheid. Om moed te verzamelen kreeg hij een paar borreltjes te slikken, die hij met moeite tussen de grote baard en snor doorslikte.

Bij de kolonel aangekomen, werd hij uitgenodigd binnen te komen. "Zo Sinterklaas, jij lust zeker wel een

biertje, nietwaar?" "Alstublieft kolonel", waarbij Van Swieten een saluutbeweging aan zijn mijter maakte. Enfin, na enkele biertjes werd de tocht voortgezet naar het gezin van de Chinese dokter. Gastvrij als deze was, werd aan de Sint een gedekte tafel met heerlijke dranken en spijzen aangeboden, terwijl hij al niet geheel nuchter meer was.

Na zich tegoed gedaan te hebben aan al deze heerlijkheden en vooral dranken, stond de Sint niet al te stevig meer op de benen en moest er nog een bezoek worden afgelegd bij de luitenant met zijn 2 kinderen. Toen deze Sinterklaas zag aankomen in een niet al te vaste tred, begaf hij zich met zijn kroost in de tuin. Toen de Sint dichtbij was, zei de luit: "Zeg maar, dag Sinterklaas, welkom", waarop de Sint een afwerende beweging maakte, terwijl hij enigszins van links naar rechts de tuin inzwaaide en zei: "Jongens, noem mij maar Van Swieten"! De volgende ochtend werd de Sint, met zijn pak nog aan, snurkend op z'n bed gevonden.

B. Stomps.
 Nieuw-Vennep

Verenigingsnieuws

Drenthe/ Groningen

Secr. J. Plat
Sassenbergen 71
9531 GW Borger
Tel. 0599-235668

De vaart zit er al weer goed in. De eerste bijeenkomsten in Deurze en Hoogeveen zijn al weer geweest en op andere plaatsen staan de gezellige middagen weer op stapel. De Veteranendagen in Havelte zijn eveneens al weer achter de rug en we kijken nu weer vooruit naar de dag op de Johan Willem Friso kaserne op 12 nov. a.s. te Assen. Hopelijk heeft u een leuke dag gehad op de Johannes Post kaserne te Havelte. Het wordt wel steeds moeilijker om de juiste invulling voor deze dagen te vinden. Mocht u nog eens een goede suggestie te binnen schieten, op het secretariaat vindt u een luisterend oor.

Nog even een terugblik op de landelijke veteranendag van zaterdag 3 juli te Dalen. Het weer heeft ontzettend meegewerkt en we kunnen weer op een gezellige dag terugzien. De VOMI-stand op de Pasar Malam heeft weer veel aanloop gehad. Veel sobats hebben daar even hun zegje gedaan over het wel en wee van de VOMI en de medewerkers hebben getracht weer wat nieuwe leden in te schrijven. Dit lukt zo'n dag steeds weer. Landelijk gezien hebben we weer een twaalfstal leden mogen inschrijven. Medewerkers, hartelijk dank voor uw inzet.

Bestuur Dalen-Z.O. Drenthe, u had uw zaakjes weer goed voor elkaar en dank zij uw secretaris, Anneke v.d. Vis, is de verzorging van de medewerkers weer up-to-date geweest. Wij komen bij gezondheid volgend jaar graag terug.

Bijeenkomsten

Afdeling Assen: 17 nov. a.s. verwacht men u weer in 'De Aanleg' te Deurze. Aanvang: 13.45 uur. De Jan. Bosman komt deze keer met een dia-serie van een reis door de Rocky Mountains en de Black Hills. U neemt weer een prijsje mee voor de verloting?

Afdeling Dalen - Z.O. Drenthe

Voor de eerste keer dit seizoen, 4 november a.s. komen we bij elkaar in café-restaurant 'Cornelis', u wel bekend. Wat u voorgeschoteld krijgt is een verrassing. Het is er altijd bar gezellig en ook deze keer zal dit best lukken. De begintijd is gesteld op 13.30 uur en u bent van harte welkom. Denkt u ook hier even om het prijsje voor de verloting?

Afdeling Hoogeveen

De deuren van de 'Mauritshof' gaan hier 14 oktober weer voor u open. Een tweede vermelding overigens. We nemen de aankondiging toch maar mee, want we weten niet precies wanneer 'Sobat' okt. '99 bij u in de bus valt. Als altijd aanvang 13.30 uur en de dames van het bestuur verkopen u graag wat loten en nemen uw meegenomen prijsjes graag in ontvangst.

Afdeling Meppel

Hartelijk welkom bij 'Scholtmeijer' in Havelte op woensdag 3 november a.s. Het afdelingsbestuur is er weer klaar voor om u te ontvangen en belooft u een gezellige middag. Men begint hier om 13.30 uur. U hoeft hier geen prijsje mee te nemen. De verloting wordt hier altijd op een andere manier geregeld.

Voor alle bijeenkomsten, bestuurders organisatoren, veel succes en voor alle bezoekers prettige middagen. U weet toch dat u overal hartelijk welkom bent?

In Memoriam

In de afgelopen periode zijn ons door de dood ontvallen en met eerbied en respect noemen wij hun namen.

A.J. Elbert,
Schoonebeek.

1 juli 1999.

L. Polling,

Roden,

4 juli 1999.

R. Lanjouw,

Emmen,

23 juli 1999.

Wij wensen de betrokken families de warmte en de liefde van hun naasten toe om dit zware verlies te verwerken. Onze oprechte deelneming

J. Plat

Flevoland

Secr. Oevergriend 13
1356 EA Almere
Tel. 036-5318672

Als gewoonlijk zwaaide de poort van Tangsi 'Kolkzicht' op 26 juni jl. reeds vóór 09.00 uur wijd open om de 'kwartiermakers' van VOMI-Flevoland te ontvangen. En zoals gewoonlijk verliepen de voorbereidingen voor deze dag als een geoliede machine, ondanks het feit dat die 'oude veteranen' zelf een spuitje olie (of hulp) in de krakende botten konden gebruiken. Ook 'Moeder' Erna, onze 'gastvrouw' was op dat tijdstip uit Lelystad aanwezig om de zorgen voor de bingo-tafel etc. op zich te nemen. Uiteraard was ons onvolprezen 'Bar-Team' ook daar, wat zouden wij zonder hen moeten beginnen. Wij mogen ons gelukkig prijzen met onze 'Tangsi's' in Almere en Dronten. Wij hebben al geen kasernefaciliteiten in Flevoland en Defensie draait steeds verder de 'kraan' dicht. Dat ondervinden wij

regelmatig. "Ons moet zééér zuinig zijn op onze mogelijkheden" en ze ten volle benutten. Zo tussen "neus en billen" door waren de diverse sobats al of niet met hun dames binnen komen huppelen om te delen in de 'feestvreugde' en ... naderde uur u. ± 11.15 uur mocht de voorzitter allen welkom heten en verslag doen van het voorzittersoverleg, o.a. over het voortbestaan van VOMI en het veteranenbeleid in het algemeen etc. etc. Hierna konden wij ons in alle 'rust' wijden aan de 'bingo en loterij-stormbaan', uiteraard werden de diverse 'hindernissen' met het nodige elan en met de gebruikelijke hilariteit genomen. Slechts onderbroken door de voortreffelijke lunch van ons 'Bar Team', de muziek verzorgd door onze muziek-machinist Paul en de bekende 'spoojes' om de warm gelopen kelen te laven, kwam het einde van deze 'feestelijke stormbaan' in zicht. Vele van de aanwezigen kwamen in het bezit van mooie prijzen en zo mocht de voorzitter het officiële feest rond 16.15 uur afsluiten. Dank aan allen voor uw inzet en wel thuis. In verband met verbouwing van de BAR in Tangsi 'Kolkzicht' wordt de bijeenkomst van 30 oktober **vervroegd naar 23 oktober**.

Ernst Plancius laat allen groeten, hij is weer thuis, herstellende van een pittige operatie. Wim Goossens, onze sobat uit Barsel (Duitsland) is eveneens herstellende van een operatie. Wij wensen hem en Nannie veel sterkte en ... beterschap.

Jaap Walman is gelukkig weer thuis, groot allen, is herstellende van een infarct, veel sterkte Jaap.

Ko Majoor, 'Makrelen Ko', krijgt na een pittige operatie zijn oude strijdlust weer terug, doorgaan Ko.

Op 7 augustus waren wij op honk in Tangsi 'Kolkzicht'. Nadat alle plichtplegingen de revue gepasseerd waren, de sobats met hun dames binnen, de voorzitter een ieder welkom had geheten en zijn zegje had gepleegd, kreeg Jannie Oerlemans het woord en ... de daad. Allereerst werd de voorzitter door haar op een stoel gepoot met het consigne 'snavel' dicht, daarna werd hij door haar namens allen onder 'vuur' genomen (dit i.v.m. 73 lentes), hetgeen gepaard ging met een 'kanonnade' van statiegeldflessen. Stomverbaasd ging hij bijna schuil achter de flessenberg en maar trekken aan dat touw. Er kwam geen

eind aan (een heidens werk al die flessen aan elkaar te binden). Tot slot nog een aubade met het statiegeldlied en een korte polonaise. Een totaal verbouwereerde voorzitter dankte allen voor deze hommage en sprak geëmotioneerd de hoop uit dat het vergund zou zijn nog heel lang door te gaan. Hierna namen we met z'n allen de draad weer op en wierpen ons in het 'strijdgewoel', onze 'eigen' geluidsinstallatie werd ten doop gehouden etc. etc. Zo mocht de voorzitter op de gebruikelijke tijd allen danken voor hun inzet en aanwezigheid. We hadden een 'dijk' van een dag. Terimah kassi banjak. Op 25 augustus zijn wij in de 'Prinsenhof' te Emmeloord. Ruim 80 dames en heren verwachten wij. Dat is heel wat voor het kleine 'Flevoland'. Het ziet er naar uit dat het een fantastische dag gaat worden. De burgemeester van Emmeloord heeft toegezegd te komen. Als alles goed verloopt willen wij in de toekomst nog zo'n 'feest' bouwen met een ... nasi maaltijd. Selamat djalari.

Frits Frantzen

Friesland

Secr. Drostlaan 68
8303 EE Emmeloord
Tel. 0527-616717

Van het "Noordelijk Front" is op dit moment (midden augustus) weinig nieuws te melden. Als u dit leest dan hebben we onze busrets gehad, zijn de weduwen in onze vereniging samen geweest op de vliegbasis en is onze eerste regionale bijeenkomst te Wouterswoude waarschijnlijk al weer achter de rug.

Heeft u deze bijeenkomst gemist en wilt u toch een bijeenkomst bijwonen dan bent u van harte welkom op één van de volgende bijeenkomsten. Voor de nieuwe leden zetten we de data nog even op een rij:

16-11-1999: leden ZW-Friesland in "De Spil" te Sneek.

11-01-2000: leden ZO-Friesland in "t Nije Huys" te Heerenveen.

15-02-2000: leden Leeuwarden e.o., Vliegbasis Leeuwarden.

14-03-2000: leden NO-Friesland in "Ons Huis" St. Annarochie.

20-04-2000: ledenvergadering Vliegbasis Leeuwarden.

Alle bijeenkomsten beginnen om 14.00 uur. Zoals gezegd zijn alle leden op de bijeenkomsten welkom ook al hebben ze geen persoonlijke uitnodiging gehad. Een uitzondering geldt voor de bijeenkomst op de vliegbasis op 15-02-2000. Wilt u daar naar toe en hebt u geen uitnodiging stelt u zich dan even in verbinding met ons bestuurslid A. Holwerda (058-2133624) om moeilijkheden i.v.m. de toegang tot de vliegbasis te voorkomen.

In het vorige nummer kondigden we aan dat we in oktober weer een bijeenkomst hoopten te houden in samenwerking met het gemeentebestuur van één van onze Friese gemeenten (het betreft de gemeente Wânseradiel). De beslissing van het gemeentebestuur vergt meer tijd zodat het, als het doorgaat, waarschijnlijk voorjaar 2000 wordt. De betreffende leden (inwoners van deze gemeente) horen nog van ons.

Henk Leeman

Noord-Brabant Oost

Secr. J. v.d. Ham
De Kraan 60
5056 EC Berkel Enschede
Tel. 013-5400380/Fax 013-5400381

Draaginsigne Gewonden

Op 11 juli jl. werd door de burgemeester van Tilburg het Draaginsigne Gewonden uitgereikt aan ons VOMI-lid G. de Kinderen, die destijds in Nieuw-Guinea heeft gediend.

Capitulatie Japan

Op 15 augustus jl. werd bij het pas onthulde monument in Geldrop, waar honderden belangstellenden aanwezig waren, door onze voorzitter een toespraak gehouden, waarna door hem, samen met de secretaris, een bloemstuk bij het monument werd gelegd. Daar zich inmiddels veel nabestaanden van eerdere slachtoffers hebben gemeld, wordt op dit moment de datum 1945 vervangen door 1941. De gemeente Geldrop heeft nu 15 augustus een vaste plaats bij het Indië-monument gegeven. De ontvangst na afloop was geweldig. Een voorbeeld voor veel gemeenten.

In Vught was bij de herdenking, die jaarlijks bij het monument aldaar plaatsvindt, eveneens een delegatie van het bestuur, alsmede een aantal belangstellenden aanwezig, waarbij veel bloemstukken werden gelegd, waaronder een bloemstuk van onze vereniging. Onder de vele aanwezigen was, zoals gewoonlijk, ook de burgemeester van Vught aanwezig. De openingsrede werd uitgesproken door de initiatiefnemer, ons lid P. Peters, die, door droevige privé-omstandigheden gekweld, zich manhaftig van zijn taak kweet. Mede daardoor was de dag daarop het monument omringd door een ware bloemenzee. Bovengenoemde plechtigheden zijn voor onze leden een aansporing om volgend jaar in hun omgeving bij de herdenking aanwezig te zijn. De datum ligt immers nu al vast.

Monument Den Bosch

Het werkkomité, dat zich inspannt om in Den Bosch een monument voor de gesneuvelden gerealiseerd te krijgen, belegde op 18 augustus een bijeenkomst in de 'Maaspoort' aldaar, welke bijeenkomst werd gesponsord door onze vereniging, waarbij ook de uitnodigingen aan ca. 200 belangstellenden op kosten van VOMI-NBO werden verzonden. Er was ruime belangstelling, zodat de voorzitter van genoemd comité, dhr. Hoes, de aanwezigen op de hoogte kon brengen van de vorderingen op dit gebied. Er ontstond daarna een levendige discussie, terwijl ook vele vragen worden gesteld, die naar beste weten konden worden beantwoord. Deze middag zal zeker nog een vervolg krijgen zodra de plannen

een definitievere vorm beginnen aan te nemen.

Madjoe

Het bestuur van VOMI-NBO heeft contact opgenomen met Madjoe, afd. Eindhoven, toen werd vernomen dat Madjoe in zijn geheel aan het eind van het jaar 2000 zou zijn opgeheven. We wilden nagaan of we iets voor onze vrienden konden gaan betekenen en of we hen misschien nog enkele jaren zouden kunnen voorthelpen. Het eerste, informele, contact heeft geleid tot een dito contact met Madjoe-afdeling Den Bosch. Inmiddels is voor de Madjoe-leden van Eindhoven al een informatie-bijeenkomst gehouden, waarbij vragen door onze voorzitter zijn beantwoord. Den Bosch staat 3 september op het programma voor een dergelijke vragenmiddag. Alle tekens wijzen er tot op heden op dat de betreffende besturen daarna verder zullen praten.

Excursie Vliegbasis Eindhoven

Vanwege Kosovo is nog niets nader te melden. Meldt u wel. We zien dan wel wat de mogelijkheden zijn.

Erkenning

Onlangs hebben wij de officiële 'Verklaring van Inschrijving' gekregen, waardoor wij thans als reünie-organisatie staan ingeschreven in het betreffende reünie-register. Hiermee kunnen we in het jaar 2000 wederom een reünie houden, onder de faciliteitenregeling van Defensie.

Rectificatie

In de vorige "Sobat" zijn in ons verenigingsnieuws twee storende fouten door ons gemaakt, welke wij op deze plaats willen rechtzetten. Allereerst was de reünie in Oirschot niet op 17 mei jl. maar op 27 mei. Verder hebben wij bij de naam van de Generaal T. van Diepenbrugge, abusievelijk vermeld de titel 'Brigadier-Generaal'. Dit had moeten zijn: "Brigade-Generaal". Wij hebben inmiddels onze verontschuldiging daarover aangeboden, maar vinden het alleszins gerechtvaardigd dit openlijk recht te zetten.

Tot slot

De vakantietijd is grotendeels voorbij

en ook de zomer begint al op te schieten. We hebben toch niet stil gezeten, maar gaan nu de draad volledig oppakken en voorbereidingen maken voor ons 'najaarsoffensief'. Inmiddels is aan ca. 2500 niet-leden in ons verenigingsgebied een geheel vernieuwde folder gezonden, in de hoop daaruit weer een groot aantal aanmeldingen van nieuwe leden binnen te krijgen. Dit is hard nodig, want inmiddels hebben wij al afscheid moeten nemen van ca. 20 overleden sobats. Helpt u ons ook aan aanvulling? Kijk eens goed rond op uw reünie of in uw omgeving. Ook zullen wij onze middagbijeenkomsten weer gaan hervatten. De betreffende regio wordt dan persoonlijk op de hoogte gesteld, terwijl ook in de pers ruime aandacht daaraan zal worden besteed.

J. v.d. Ham

Noord-Brabant West

2e sect. mev. M.C.A. Looyen-Reusel, Carneeldijk 1
4706 EG Roosendaal
Tel. 0165-560546

In Memoriam

In de vroege ochtend van 21 augustus is plotseling ons bestuurslid, Piet van Oosterbosch, overleden. Twee dagen daarvoor hadden we op een tussentijdse bijeenkomst van ons bestuur met de dames nog gezellig met hem en zijn vrouw zitten praten over allerlei onderwerpen, maar ook vooral over de VOMI en het ontstaan daarvan in West-Brabant. Piet was een VOMI- en bestuurslid van het eerste uur en is altijd actief geweest om de belangen van onze vereniging te behartigen. Iedereen, die onze bijeenkomsten bezocht, kwam altijd eerst bij hem terecht achter het tafeltje bij binnenkomst, want Piet verzorgde de presentielijsten. Als oud-Indiëganger bracht hij zijn diensttijd door in het voormalig Ned-Indië bij de 9e Genie Veld Compagnie op Zuid-Sumatra. Op 25 augustus bij zijn laatste afscheid werd hij bij de kerkdienst en eveneens bij het crematorium op een waardige en passende wijze begeleid

door een zestal van onze VOMI-leden. Op de kist lag de VOMI-vlag met een bloemstuk voorzien van een lint met bijbehorende tekst.

Vele van onze sobats waren zowel in de kerk als in het crematorium aanwezig. In het crematorium hield onze voorzitter, J. Mol, namens onze vereniging een zeer bewogen toespraak.

Wij zijn Piet dankbaar voor alles wat hij voor onze vereniging heeft gedaan. Wij zullen Piet missen, laten we hem niet vergeten.

Moge zijn vrouw en kinderen de menselijke troost en sterkte toewensen met de verwerking van dit droevige verlies.

Bijeenkomst in Bergen op Zoom

Op dezelfde middag dat wij afscheid namen van ons bestuurslid Piet van Oosterbosch, was onze eerste najaarsbijeenkomst in Bergen op Zoom, alwaar ruim honderd personen aanwezig waren. De bijeenkomst werd geopend door onze voorzitter met de mededeling dat deze middag een andere was dan de vele daarvoor. Hij deelde mede dat op hetzelfde moment een uitvaartdienst begon in de kerk te Rucphen voor onze overleden en bestuurslid Piet van Oosterbosch. Op een waardige en passende wijze werd lange tijd stilgestaan bij het plotseling heengaan van Piet van Oosterbosch. De bijeenkomst verliep in een rustige sfeer waarbij aan de vele tafeltjes het plotseling heengaan van Piet van Oosterbosch door ieder op z'n eigen wijze werd herdacht.

Halverwege de middag vertrok onze voorzitter om tijdig aanwezig te zijn bij de crematieplechtigheid alwaar hij namens onze vereniging een toespraak hield.

Tegen het einde van de middag keerde de voorzitter, begeleid door de secretaris en nog vele sobats, terug. Hij bracht in het kort verslag uit van het afscheid in het crematorium. J. Mallpaard en J. de Bruijn hadden ervoor gezorgd dat deze middag een prachtige en zeer uitgebreide foto-collectie te bezichtigen was over het voormalig Ned.-Indië van 1925 doordlopend tot 1944 met daarbij foto's van de Jappenkampen. Voorts waren nog gebruiksvoorwerpen te bewonderen uit het voormalig Nieuw-Guinea. Het geheel was verzorgd door Will van de Corput uit Teteringen.

Omstreeks vijf uur ging iedereen tevreden naar huis, in stilte toch denkend aan het plotseling heengaan van onze sobat Piet van Oosterbosch.

Programma voorjaar 2000

Alhoewel bij de inlevering van de copy (eind aug.) ons najaarsprogramma praktisch nog moet beginnen, vermeld ik hierbij ons voorlopig programma voor het voorjaar van het jaar 2000.

dinsdag 11 januari:
nieuwjaarsbijeenkomst in Zevenbergen.

woensdag 26 januari:
in Bergen op Zoom.

woensdag 23 februari:
in Prinsenbeek.

dinsdag 21 maart:
in Zevenbergen.

dinsdag 09 mei:
in Zegge.

donderdag 13 april:
jaarvergadering in Kruisland.

in juni e.v.t.:
een nader te bepalen excursie.

Mevr. M.C.A. Looyen-van Reusel

Utrecht / 't Gooi

Secr. A.J.B. Martens
Chico Mendessstr. 67
3573 AW Utrecht
Tel./Fax 030-2716895

Op woensdag 4 november 1999 is er ruimte gemaakt voor een samenkomst in de Korporaal van Oudheusdenkazerne te Hilversum. Dus hou die datum vrij. De officiële uitnodiging met het programma voor die dag wordt u toegestuurd. Ook hebben we weer een maatje verloren en wel sobat Hendrik van Rijssen en jammer genoeg konden we niet bij de crematie aanwezig zijn. De familie had de uitnodiging naar het oude adres van mij gestuurd, waardoor deze rouwkaart een week te laat aan mijn huidige adres aankwam. Een reden temeer om u allen nog eens te wijzen dat voor de nabestaanden een recente lijst met adressen aanwezig is.

Gedenktoken in Utrecht

In de afgelopen week hebben we de pen gehaald waarin wordt vermeld dat het monument in Utrecht

komende is en dat daarvoor geld is bij de gemeente.

Als comité Indië-monument hebben we een streefdatum gesteld en dat is 18 december 1999. Over de verdere ontwikkelingen houden wij u op de hoogte.

Contributie

Er zijn nog een aantal leden die hun contributie nog niet hebben overgemaakt en om ze nu zo maar te schrappen als lid gaat ons ook aan het hart.

Dus bij deze een oproep aan hen om alsnog het geld over te maken. Tot 4 november in de Korporaal van Oudheusdenkazerne.

A.J.B. Martens

De Veluwe

Wvd. secr. H.G. de Ruygt
Klein Haversteeg 27
6717 GZ Ede
Tel. 0318-690510

De activiteiten van onze vereniging liggen op dit moment praktisch stil. Op 10 mei jl. hielden wij onze laatste bestuursvergadering om nog wat zaken te bespreken voordat de zomervakanties begonnen.

Helaas kregen wij een paar dagen daarvoor bericht dat onze voorzitter, sobat Henk van Gunst, getroffen was door een lichte attaque. Bij ons bezoek aan hem in het ziekenhuis te Harderwijk was nog niet duidelijk wat er precies aan de hand was, doch nu, een paar maanden later bleek het gelukkig mee te vallen.

Hij heeft wat beperking met zijn gezichtsvermogen en een wat onwillige hand. Volgens de behandelende arts is de mogelijkheid tot volledig herstel mogelijk, doch dat zal wel een poosje tijd koeten.

Op 25 mei jl. ontvingen wij het bericht dat sobat H. Peters uit Bennekom was overleden. Wij verlieten in hem een toegewijd lid en wij wensen de familie alle sterkte toe. Een van onze bestuursleden heeft de teraardebestelling bijgewoond.

Op onze laatste bestuursvergadering is besloten dat wij op 1 september a.s. een barbecue-middag houden in het AMT te Stroe en op 25 november a.s.

het elndejaars-diner in de Generaal Spoorkazernes te Ermelo. Het is nu nog volop zomer en veel VOMI-nieuws is er verder in deze tijd niet te vermelden. Toch willen wij u alvast attenderen op de Nieuwjaarsreceptie in het jaar 2000, die wij, zoals altijd, hopen te houden begin januari. De juiste datum is nu nog niet bekend doch u krijgt als VOMI-leden van "De Veluwe" hiervan bericht, tegelijk met het rondsturen van de nieuwe acceptgiro's.

Henny W. van de Bospoort

Zuid-Holland Noord

Secr. Sect. J.W. de Jong
Merellaan 247
3145 EJ Maassluis
Tel. 010-5927786

Activiteiten

Het seizoen 1999-2000 is inmiddels begonnen en hiervoor zijn de volgende bijeenkomsten gepland:

Regio Den Haag/Rijswijk/Voorburg: 22 oktober a.s. in gebouw "De Wiekslag", Molenbrink, Loosduinen. (eindpunt lijn 2)

Regio Westland: 23 november a.s. in partycentrum "De Noviteit", Kloosterlaan 33, Monster.

Regio Bollenstreek: januari 2000.

Regio Alphen a/d Rijn: 15 februari in gebouw "De Bron".

Regio Zoetermeer: 22 februari in het gebouw van de schietvereniging.

Regio Leiden: maart 2000.

Regio Delft: maart 2000.

Regio Roelofarendsveen: april 2000.

Voor alle bijeenkomsten geldt: zaal open 13.30 uur, aanvang 14.00 uur. Verdere details zie de plaatselijke bladen en "Sobat" nr. 68 van december a.s.

Monumenten

In tegenstelling tot het bericht in "Sobat" nr. 66 zal de onthulling in Leiden op 23 oktober a.s. o.o.v. plaatsvinden. Het monument wordt gesitueerd op het voormalig terrein van de kaserne Morspoort. In de plaatselijke bladen zal de onthulling met het programma uitvoerig worden aangekondigd. Voor nadere informatie kunt u zich ook in verbinding stellen met de secretaris van de

Stichting Monument Leiden, de heer J.M.J. Werter, tel. 071 - 5318126.

J.W. de Jong

Zuid-Holland Zuid

Secr. H. Barmentlo
Lohmanpark 50
2982 VT Ridderkerk
Tel. 0180-463954

Voortgang monumenten Zuid-Holland Zuid

Bij de volgende gemeenten is in de afgelopen maanden een aanvraag ingediend voor het realiseren van een monument ter nagedachtenis van in het voormalig Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea omgekomen Nederlandse militairen: Spijkenisse - Papendrecht - Schiedam - Leerdam - Dirksland.

Gorinchem: de aanvraag is ingewilligd en onthulling zal op een nader te bepalen datum plaatsvinden. Middelbarnis: ook hier is de aanvraag ingewilligd en heeft de onthulling op 2 oktober jl. plaats gevonden.

Oorspronkelijk zou de onthulling op 25 september geschieden doch dit werd verschoven naar 2 oktober. Het bleek helaas niet mogelijk deze wijziging in "Sobat" nr. 66 van augustus jl. op te nemen, teneinde belangstellenden alsnog tijdig op de hoogte te stellen.

Herdenking Puttershoek op 27 augustus 1999

Ook dit jaar werd op de begraafplaats "Essenhof" te Puttershoek (gem. Binnenmaas) door het Comité Herdenking Indië-Monument Binnenmaas een herdenking gehouden ter nagedachtenis van hen, wier namen op de gedenksteen staan vermeld.

Dit monument is geadopteerd door de openbare Basisschool "De Pijler" in Maasdam. Voorafgaand aan de herdenking is door de adjudant Willemsen van de Band Oud-Strijders 1 Divisie "7 December" aan de leerlingen van de groepen 7, 8a en 8b van deze school veel verteld over hetgeen er destijds in Nederlands Oost-Indië resp. Indonesië is gebeurd. Er zal op deze school nog verder gesproken worden met de Indië-veteranen

Hansen en Wieringa om bij de jonge generatie begrip en belangstelling voor deze periode uit de vaderlandse geschiedenis te kweken. Ook een komend klassenproject zal hiertoe bijdragen.

Na ontvangst in de aula van de genodigden, nabestaanden, veteranen en 40 leerlingen met het onderwijzend personeel, stelde men zich om 16.00 uur bij de gedenksteen op, waarbij de muziekvereniging "Binnenmaas" koraalmuziek speelde. Na een inleidend woord door de heer G. de Jong van de VOMI Vereniging van Oud-Militairen Indiëgangers, sprak de wethouder van de gemeente Binnenmaas, de heer Westerop. Hij gaf met een voorbeeld het verschil aan in kennis over Indonesië tussen zijn generatie en de huidige. Daarom is hij een warm voorstander van deze adoptie, waardoor de voortgang van de jaarlijkse herdenking voor de toekomst verzekerd is.

Hierna werd het woord gevoerd door de heer L. van Stigt, die in Jogyakarta in 1949 als technicus bij de Radio het Strijdkrachtenprogramma verzorgde. Hij memoreerde, dat op 17 maart 1949 in de studio groeten werden opgenomen van enige militairen, waaronder C. Slabbekoorn. Deze groeten werden dan via Jakarta naar Nederland uitgezonden. Echter kwam Slabbekoorn op 18 maart om het leven, zodat deze groeten niet zijn uitgezonden. De heer Van Stigt heeft deze gebeurtenis bij deze herdenking willen vertellen, omdat hem dit nooit losgelaten heeft.

Hierna voerde de heer De Jong nogmaals het woord en las het gedicht "Ze zeggen" van mev. Steenstra voor. In dit gedicht staat o.a. "wanneer je stopt met officieel herdenken, dreigt er gevaar voor onverschilligheid" en ook "onze jeugd, de nieuwe generatie weet niets van wat er destijds is geschied".

Na twee minuten stilte, gevolgd door het spelen van koraalmuziek, werden er bloemstukken gelegd door resp. het gemeentebestuur, het Comité Herdenking Indië-Monument Binnenmaas, de nabestaanden, de school met 2 afgevaardigden per groep en de V.O.M.I. Vervolgens werd door de veteranen Hansen en Wieringa de vlag in top gehezen, waarna 2 coupletten van het Wilhelmus werden gespeeld. Hiermee was deze plechtigheid ten

einde en werd in de aula nog uitvoerig nagepraat.

Daar het genoemde Comité afhankelijk is van bijdragen, die het hen mogelijk maken om ook in de komende jaren deze herdenking te kunnen bekostigen, zijn giften welkom bij de RABO-bank op rekeningnummer 3230 714 14 t.n.v. genoemd Comité.

H. Barmentlo

Agenda - Activiteiten 1999 - 2000

Behalve de op 15 september en 12 oktober gehouden bijeenkomsten vindt de nog dit jaar geplande contactmiddag plaats op: dinsdag 16 november - Middelbarnis, Recreatiecentrum "De Staver", Olympiaweg 32. Zaal open: 13.00 uur, aanvang 13.30 uur, sluiting 16.30 uur. Ook in de maanden januari, februari en maart 2000 zullen contactbijeenkomsten worden gehouden. Data en locaties zijn echter nog niet definitief bekend en kunnen dus nog niet worden opgegeven. Een overzicht hiervan zal in "Sobat" nr. 68 van december a.s. worden opgenomen. Hierin zal ook bekend worden gemaakt wanneer en waar in januari 2000 de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie van Zuid-Holland Zuid zal worden gehouden.

H.C. Clasquin

Canada

Secr. D. Walinga
12 Leacrest Street, Bramalea
Ontario, L6S 3K6 Canada
Tel. (905)457-8782
Fax (905) 457-8929

VOMI-Canada hield, zoals ook in andere jaren, weer haar picknick in het Rockwood Conservation Park, ongeveer 50 km ten Oosten van Toronto aan rijksweg No. 7. Met bijna 400 op de ledenlijst, verspreid over Canada en de USA, kwamen veteranen, hun familie en vrienden, totaal 184, naar Rockwood en luisterden naar een openingswoord van president Wim Wiersma (5-9 RI), waarna hij de microfoon gaf aan Donald Walinga, eveneens 5-9 RI,

Canada-USA VOMI picknick

Van l naar r: Hanno de Boersap (4 RI.), Oost-Java 47-50, Adriana Boersap en Gerry en Jan van de Wetering (hofmeester Minesweeper H.M. Ternate, Vliegdekschip Karel Doorman en H.M. de Ruyter, Indonesië (Nieuw-Guinea) 51-57.

secr.-penningm. en redacteur van het VOMI Canada/USA tijdschrift "Surat Khabar".

Donald kon met trots aankondigen dat het hem gelukt was voor de jaarvergadering op 23 oktober a.s. in de grote zaal van het door oud-Nederlanders gestichte bejaardentehuis 'Holland Christian Homes' in Brampton (juist ten westen van Toronto), de Ontario minister voor 'Health and Long Term Care', mevrouw Elizabeth Witmer-Gossar, voor een spreekbeurt uit te nodigen. Mevr. Witmer, geboren in Schiedam, is de moeder van twee kinderen, de vrouw van een tandarts en sinds 1995 een minister in de regering van Ontario.

De lunch bij deze jaarvergadering wordt verzorgd door het restaurant The Satay Place in West Toronto. In verband met de spreker verwacht men een grote opkomst en wordt men aangeraden voor deze lunch, welke begint met koffie en gebak, vroegtijdig te bespreken.

De vergadering is alleen open voor leden en donateurs en de Heritage Hall van Holland Christian Homes heeft voor een lunch of diner niet meer dan 240 plaatsen beschikbaar. President Wim Wiersma vroeg een minuut stilte voor de in het afgelopen jaar overleden sobats, Bas Groenenboom (413 B.I.), Bert Klein-Swormink (4-2 RI) en

Martin Kuypers (2-2 RI).

De wandeling door het park, die het afgelopen jaar door te hoge temperatuur afgelast moest worden, stond deze keer onder leiding van Bill Kool (LTD Semarang 48-50).

Er was weer goed wat belangstelling voor de tombola, waar door Vice-president Joop Huisman (1-15 RI) een kleine honderd gedeponeerde prijzen verloot werden.

Ook dit jaar wordt er in Roermond bij het Indië-monument weer uit naam van de Canada- en USA VOMIleden een krans gelegd.

Velen genoten onder de hoge bomen met oude vrienden van deze warme zomerdag en gingen de gedachten terug naar 50 jaar geleden, toen iedere dag de tropische zon getrotseerd werd op West-, Midden- of Oost-Java, Noord- en Zuid-Sumatra, Borneo, Celebes, Nieuw-Guinea en de kleine eilanden.

Wim van Duyn, 251019017
Kpl. Territoriale Verbindingen
Afdeling Noord-Sumatra (47-50)

Limburg

Secr. L.C. Zegers
Zonstraat 118
6463 AE Kerkrade
Tel.: 045-5454013

Binnenkort is het alweer september, hetgeen betekent dat het bestuur en enkele tientallen leden van VOMI Limburg al direct in het begin van deze maand het druk krijgen met de 'Dodenherdenking' bij het Nationale Indiëmonument 1945-1962 te Roermond op 7 september.

In het kort komt dat hierop neer: op vrijdag en maandag van te voren ruim 4.000 stoelen uit de containers halen en plaatsen, plus nog de nodige andere voorbereidende werkzaamheden verrichten.

Dan op de dag zelf; fungeren als een soort ordedienst en tenslotte de dag na de herdenking alles weer netjes opruimen. En dan maar hopen dat de weergoden die dagen een handje meehelpen.

Bij het verschijnen van deze 'SOBAT'

hebben we dan na de vakantietijd ook al weer een aantal bijeenkomsten achter de rug, namelijk op 17 september te Kerkrade, 21 september te Echt en op 5 oktober in Horst. Dan resten ons voor dit jaar nog de bijeenkomst op 26 oktober te Vijlen (Café-restaurant Bergzicht, Vijlenberg 55) en op 16 november in Beringe (Café-zaal VIOS, Meyelseweg 5). Beide laatstgenoemde bijeenkomsten beginnen om 14.00 uur en zijn tegen 17.00 uur afgelopen.

Op 23 oktober, dus zeer binnenkort, vertrekt een groepje sobats naar het zogenoemde Schlosshotel in het Sauerland in Duitsland, gebruik makend van het aanbod van VOMI Limburg om daar enige (5) dagen ontspannend (misschien ook in-

spannend) door te brengen. Ja, en dan is het natuurlijk zo langzamerhand tijd om het activiteitenprogramma voor het eerste jaar in de nieuwe eeuw vast te stellen. Het bestuur denkt, buiten de diverse veteranenbijeenkomsten, toch weer aan een reis naar Normandië en ook, en we hopen dat dan weer de mogelijkheid daarvoor open is, aan een tweetal excursies (die dit jaar geannuleerd moesten worden vanwege de toestand in Joego-Slavië/Kosovo) naar de AWACS-vliegbasis in Teveren (Geilenkirchen). De activiteitenkalender 2000 met data e.d. ontvangt elk lid tegelijk met de decembermailing.

L.C. Zéguers

Nieuwe leden sinds Sobat 66

Kuperus J.J.P.	Almere	Kostermans P.	Eindhoven	Valde VJ. van de	Terneuzen
Steinebach A.J.M.	Amsterdam	Lesterhuis J.	Eindhoven	Roggeband D.A.	Tholen
Kuiper G.	Apeldoorn	Os J. van	Eindhoven	Brans J.	Tilburg
Kaay D. van der	Appelscha	Rebergen J.	Eindhoven	Claassen P.	Tilburg
Lambrechts W.E.J.	Arnhem	Rooij J. van	Eindhoven	Damen C.	Tilburg
Dekker J.N.	Avenhorn	Ruth Z. van	Eindhoven	Groenen H.	Tilburg
Dijk H. van	Beek en Dank	Schutjes H.	Eindhoven	Haans J.	Tilburg
Verhees J.	Bergeijk	Sebille J. van	Eindhoven	Kok N. de	Tilburg
Briet J.	Bergen op Zoom	Strijbois-van Eerd	Eindhoven	Loon J. van	Tilburg
Hanegraaf H.	Berlicum	Verheijden P.	Eindhoven	Loux L. de	Tilburg
Versantvoort A.	Best	Schrover H.J.	Emmen	Machielsen J.	Tilburg
Wijdeven P. van de	Best	Kosman E.J.Th.	Geldrop	Mierden A. v/d	Tilburg
Win N. de	Best	Bruyn J.A. de	Roamsdonksveer	Mutsaers G.	Tilburg
Deeks J.H.	Brunssum	Welbere T.	Reek	Sande J. v/d	Tilburg
Scholtes J.	Birkdale 5149 Queensland	Doest J.	Renswoude	Sneppen A. v/d	Tilburg
	Australië	Verberkt J.	Rijkevoort	Takkenberg A.	Tilburg
Pieterse B.W.	Blokker	Weren C.	Rijkevoort	Brouwer C.A.	Tolkamer
Lankveld W. van	Boekel	Kemper R.	Rijswijk	Kelly C.	Turnhout
Royen H. van	Boekel	Vervuurt J.H.	Roermond		België
Eynde A. v/d	Budel	Arts G.	Rosmalen	Knollema W.	Tynaarlo
Mierlo T. van	Budel	Lefel-Van Hassel L.	Rosmalen	Asseldonk A. van	Uden
Vermeulen J.W.F.	Culemborg	Niedak G. van	Rosmalen	Hulsbosch N.	Uden
Beekmans M.	Den Bosch	Nulkes J.	Rosmalen	Vin M. de	Urmond
Jansen K.	Den Bosch	Giesbers H.	Rotterdam	Dijk F. van	Veghel
Kemper J.	Den Bosch	Graaf C. van der	Rotterdam	Geffen S. van	Veghel
Peijnenburg J.	Den Bosch	Pluijm E.A. van der	Rotterdam	Stokkom A. van	Veghel
Satter J.	Den Bosch	Velde J. van der	Rotterdam	Dam G. van	Veldhoven
Scheurwater H.	Den Bosch	Graus W.H.	Selkant-Höngen	Egelmeers J.	Veldhoven
Valentijn A.	Den Bosch		Duitsland	Kasteren J. van	Veldhoven
Wijgergangs M.	Den Bosch	Verrek R.W.M.A.	Sevenum	Sanders L.	Veldhoven
Schakenraad J.	Den Dungen	Bardoel H.	Schajik	Klijzen H.	Vierlingsbeek
Zwan A. v/d	Den Haag	Smits van Oyen R.	Schoten	Heyden J. van der	Vorstenbosch
Bijl I.	Den Helder		België	Maijaars A.	Vrouwepolder
Dupain P.	Dronten	Pepers J.	Sint Oedenrode	Danders J.	Vught
Lommers C.	Drunen	Rijkers W.	Sint Oedenrode	Kuijsten J.	Vught
Tol H. van	Eben-Engel België	Bok L. de	Eleeuwijk	Dubbelman A.	Waalwijk
Beckers J.	Eersel	Feller E.	Someren	Vos A. de	Westdorpe
Hoogers C.	Eersel	Heijblom M.	Someren	Duerink G.	Wesep
Acht C. van	Eindhoven	Lenssen G.	Someren	Dijk J. van	Winsum
Baggermans A.	Eindhoven	Otterdijk-Swinkels N. van	Someren	Velden A. v/d	Wuustwezel
Beimans H.	Eindhoven	Trijp C.A. van	Sprundel		België
Dolmans W.	Eindhoven	Hontelez-Bogers E.	Steenbergen	Beek J. van	Zeeland NB
Duray R.	Eindhoven	Oort J.J. van	Steenwijk	Deckers-van der Wiel A.	Zwijndrecht
Jonkers C.	Eindhoven	Ubhen W.	Sweikhuizen		

OORLOGSGRAVENSTICHTING
BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VOORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN

Bloemleggingen en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de Oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen voor:

Type A: Bloemstukje van archidestype Douglas/Manda, hoog model, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type B: Anders soorten bloemen niet zijnde orchideeën, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type C: Bloemstukje van Bangkok orchideeën, laag model, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type K30: Kransje 30 cm, prijs zonder foto f 15,-, idem met foto f 17,50. Soort bloemen wordt in overleg met de plaatselijke bloemist bepaald. Type K75: Krans met foto f 50,-, inclusief rood-wit-blauw lint, met tekst. Deze krans is niet bestemd voor een individueel graf, maar voor kranslegging bij een van de monumenten op de erevelden (oranje gladiolen of witte bloemen).

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen f 10,- inclusief een foto.

Bestellingen dienen uiterlijk 8 weken voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.

De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum.

Voor Hong Kong, Singapore, Ambon en Korea gelden aparte voorwaarden waarover des gewenst nadere inlichtingen worden verstrekt.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto in het formaat 18 x 24 cm bedraagt f 15,- inclusief porto.

U kunt de Oorlogsgravenstichting steunen door begunstiger te worden door een jaarlijkse bijdrage van ten minste f 25,-. Ook kunt u begunstiger voor het leven worden met een bijdrage van ten minste f 500,-. Voor andere schenkingsvormen kunt u contact opnemen met de Oorlogsgravenstichting, afdeling financiën (tel. 070-3131090).

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

OORLOGSGRAVENSTICHTING
 Zeestraat 85, 2518 AA 's-Gravenhage
 Postbus 85981 - 2508 CR 's-Gravenhage
 Telefoon 070 31 31 080 - Giro 401.000

SOCIALE COMMISSIE - V.O.M.I.

V.O.M.I.

toko

Fonds Sociale Zorg

*Met herkenning begint erkenning!
 Met meer leden meer kracht!*

Draag ons borstembleem en onze stropdas bij alle officiële V.O.M.I. gelegenheden!

Plak onze V.O.M.I. stickers op de achterruit van uw auto!

U kunt ze bestellen bij de penningmeester van uw vereniging.

fonds
sociale
zorg

V.O.M.I. borstembleem	f 12,50	
V.O.M.I. stropdas donkerrood	f 22,50	
V.O.M.I. stropdas donkerblauw	f 22,50	
V.O.M.I. stickers	f 1,00	
V.O.M.I. kerst- en nieuwjaarskaarten, 25 stuks	f 10,00	portvrij
V.O.M.I. sleutelhangers	f 6,00	
V.O.M.I. rollerpenningen	f 1,50	
V.O.M.I. ballpoints	f 1,00	
V.O.M.I. demobilisatiespeldje met sureté verguld	f 12,50	portvrij
V.O.M.I. OVW-speldje met sureté verguld	f 12,50	portvrij
V.O.M.I. wapenschild mahonie met spuit/gietwerk plastic	f 30,00	
V.O.M.I. herenhorloge titanium plated met roestvrijstalen bandje	f 65,00	
V.O.M.I. drink mok	f 10,00	
V.O.M.I. button	f 1,50	
V.O.M.I. schuifzegels	f 2,30	

U kunt de artikelen ook bestellen bij de Beheerders van het Fonds Sociale Zorg:

Leen van Eljk, Postlaan 14
 1222 LJ Hilversum, Tel./fax 035 - 685 33 73,
 Postgiro 6131844

Tjibbe J. Gaastra, A. van Heusdenstraat 15,
 2461 VJ Ter Aar, Tel./fax 0172 - 602452

Ook hier wordt minimaal f 2,50 extra in rekening gebracht voor verzending en porto.

N.B. alle prijzen zijn per stuk en bij iedere bestelling wordt minimaal f 2,50 extra berekend voor verzending en porto.

POSTZEGELS / TELEFOONKAARTEN

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **Joyce P. Stramrood-van Vark, Binnenhof 36, 6715 DP Ede, Tel. 0318 - 638160**

De opbrengst komt volledig ten goede van het **Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. - Nederland.**

V.B.